

NÉPLAP

„Világ proletárjai egyesüljétek!”

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

VIII. évfolyam, 105. szám

ARA 50 FILLER

Vasárnap, 1951 május 6.

A MAI SZÁMUNKBÓL:

Az MNDSz gyűlést indít a koreai gyermekek megszorgítására (2. oldal) — Egy falusi népnevelő tapasztalatai (5. oldal) — Néphadseregünk és a béke (7. oldal).

Csináljuk úgy, mint a Bútorgyár

Amikor üzemünkben megismerték az 1951-es tervév feladatait, amelyek jóval nagyobbak, mint a múltévié, néhány maradi „szakember” kételkedve vetette fel: Hogyan lehet ezt teljesíteni? Gerő elvtárs Pártunk kongresszusán választ adott a kételkedőknek: „...nem kétséges, hogyha neki, gyűrközünk a munkának, ha minden kommunista az élen fog járni a termelésben, ha pártszervezeteink, pártbizottságaink a termelés kérdéseit továbbra is a termelés középpontjába állítják és még szorosabban összeformálják a pártonkívüli dolgozók milliós tömegeivel városban, ipartelepben és falvakban, ha nem száll fejükbe a dicsőség, akkor az 1950. évinél jóval nehezebb 1951. évi tervünket is nemcsak teljesítjük, de túl is teljesítjük.”

Gerő elvtárs az egész nép nevében mondta ezt, a tervet megvalósítani akaró szakszervezetek és milliós biztos hitet öntött szavakba. S megynék üzemelése ez a szavakat támasztották alá, amikor az 1950. évi 104,5 százalékos teljesítésüket az 1951. év első negyedében már 106,2 százalékra növelték.

Az ötvenes terv második évének első negyede leányában már feszített terv volt, de amint ezt az eredmények is mutatják, megvalósítható, sőt túl teljesíthető. A párt- és szakszervezetek általános jó munkát végeztek, de hiba, hogy versenymozgalmunk régi betegség, a kampányszerűség még mindig fellelhető, s a verseny egy-egy nagy ünnepeink tiszteletére indított munkák sikeres befejezése után lanyhulni kezd. Ez a jelenség már múltófelben van, mert a dolgozók megértették, hogy visszaesni a versenyben annyit jelent, mint visszaesni a termelésben. Ezt pedig nem akarják, mert az ötvenes terv sikeres befejezéséhez mindannyian jó munkával, a termelési képesség emelésével, a verseny fokozott kiszélesítésével s állandó felszínen tartásával igyekeznek hozzájárulni.

Szép számmal vannak olyan üzemek, melyek előirányzott tervüket határidőre teljesítették, sőt túlteljesítették. Jó eredményt értek el a Vagongyár, Cementipár NV, Bútorgyár, Tánácsos Cipőgyár. De találunk olyan üzemeket is — ha számszerint nem is olyan sokat — mint a Magasépítési Vállalat, Ruhagyár, Gyógyszergyár, melyek lemaradtak a tervteljesítésben.

Nézünk meg jól, hogy a jól teljesítő üzemekben mi a siker titka? A Hajlított Bútorgyárban az üzemi háromszög hetenként ülésezik, de ha az elvégzendő feladatok megkivánják, akkor többször is tartanak megbeszélést. A pártszervezet a lömgszervezetek munkáját rendszeresen ellenőrzi, s a feladatok jó elvégzéséhez komoly segítséget is biztosít. Az ifjúság fejlődésére, nevelésére is nagy gondot fordítanak, a DISZ szervezet munkájához megfelelő támogatást adnak s munkájukat külön értéklik ki.

Az üzemvezetők legfontosabb feladatainak a versenymozgalmat tartják, a versenyvállalásokat pontonként és esetenként többször is megbeszélnek a dolgozókkal, s nagy gondot fordítanak arra, hogy minden üzemrészt, brigádot és

egyen idejében és alaposan ismerje meg felbontott tervét. Az egyéni és párosversenyeket, üzemrészek közötti versenyt naponta értéklik, s gondoskodnak arról is, hogy az eredmény késedelem nélkül nyilvánosságra kerüljön.

A műszakiak legjobb tudásukat, nagy igyekezettel segítik a dolgozókat, s mindent elkövetnek, hogy anyaggal rendszeresen elláthassák az üzem munkáit. Az üzem helyes átszervezésével — amit még a minisztérium részéről is megoldhatatlannak tartottak — egy munkadarab elkészítését 32 percről 20 percre csökkentették, így elérték, hogy azt a munkát, amit eddig 200 dolgozó végzett, most 105 dolgozó sokkal eredményesebben oldja meg.

Az újítások sem porosodnak napokig az asztalokba, hanem azt 3—4 nap alatt kiértékelik, s ha használható és kivelezhető, azonnal alkalmazják a termelésben. A sztahanovisták munkaidő után átadják módszereiket a gyengébbeknek. Az ellenségeit is leleplezik. A Bútorgyár öntudatos dolgozói leleplezték a sorakba befurakodott Vigh Istvánnét, aki az amerikai fegyvergyáros „barátjától” kapott leveleket a dolgozók előtt olvastatta, dicsérve az „amerikai jólétet”.

A bútorgyári dolgozók, azaz, hogy Vighné leleplezték, közvetlenül is segítették a béke ügyét.

A Cipőgyár is állandó, felfelé törő eredményeket ér el. Az 1950. évi tervét még csak 79 százalékra tudta teljesíteni, de az 1951. januári teljesítés már 99 százalék volt. A tervteljesítés százalékaikának emelkedése itt nem áll meg, hanem egyre fokozódott. Februárban 111, márciusban 118, ma a kongresszus 120 százalékos átlageredményét felülmúlva, már 123 százalék az üzem átlagteljesítése.

A gondos műszaki vezetők, a dolgozók között kialakult szocialista versenymozgalmat biztossítja az újabb sikereket. A műszaki vezetők naponta megbeszélnek és kiértékelik az előző nap munkájának eredményeit és hiányosságait s ennek megfelelően szabadják meg a napi feladatokat. Az üzemi háromszög is rendszeresen megtartja üléseit, a verseny valóban élő eredményeit naponta értéklik s azt megfelelően népszerűsítik.

A tervkönyvecskek is állandóan kézben vannak, melybe naponta bevezetik az eredményeket százalékokban és forint értékben kimutatva. A műszakiak tanulmányozzák a dolgozók munkamódszereit, a Cipőgyárban szakmai átépítés és továbbképzés folyik. Így segítik, tanítják az elmaradott dolgozókat.

Az első negyedév tervteljesítésében lemaradt üzemek szervezők meg jobban a munkát, kövessék a jól dolgozó üzemek példáját. Indítsanak az üzemek harcot a második negyedévi terv sikeres teljesítéséért s ne feledjék, hogy minden emelkedő százalék, minden terven felül készített darab a felelőtt ötvenes terv megvalósítását, népünk boldogulását, s a nemzetközi békétábor további erősödését segíti elő.

(Németi Éva)

Debrecen első helyre került a növényápolási versenyben

A megye dolgozó parasztsága sikeresen harcol a többtermésért

A munkásosztály nagy nemzetközi ünnepére indított vetési versenyt Hajdú-Bihar dolgozó parasztsága diadalt aratva fejezte be. Elsők lettünk az országban. A földművelésügyi minisztérium országos értekezletén a mi meggyünket állították követésre méltó példának.

Az elért eredmény serkentsen további jó munkára. Vigyük versenyyünket úgy, hogy a betakarításban és begyűjtésben is elsők legyünk.

Az egész ország szeme rajtunk van, mint az elmúlt év diadalmas gabonacsatájának idején,

mutassuk meg, hogy van erőnk és szorgalmunk hozzá, hogy elsők is maradjunk.

Barázdáinkon a dolgozó népi jólétéért harcolunk

Dolgozó parasztságunk előtt az a feladat, hogy minden kapavágásával a többtermést szolgálja. Barázdáinkon a dolgozó népi jólétéért harcolunk és

ez a harc csak akkor lesz sikeres, ha minőségi munkát végzünk és nem engedjük, hogy a dudva uralja veteményeinket.

Egy napot sem veszíthetünk a munkában, mert a meleg, esős időben szinte máról holnapra nő a dudva és veszélyeztetni hasznos növényeinket. A megye képe azt mutatja, hogy dolgozó parasztságunk tudja és végzi is feladatát, sikeresen harcol a több termésért.

Mi harcolunk, hogy dolgozóink asztalán minél több legyen majd a kenyér, a hús, a burgonya, de nem ezt csinálják a nép ellenségei, a dolgozók szülőjei.

Az Amerikai Egyesült Államok monopolistái, hogy megtarthassák a magas árakat, a nagy hasznót, csupán a legutóbbi két év alatt 210 millió tojást, sok ezer tonna tejet, tejport, többmillió tonna burgonyát és kukoricát semmisítettek meg.

A dolgozó nép ellen fordulnak a hazai bűnözők, a háborús uszítók ügynökei, a kulákok, akik szabotálják a növényápolási munkát, hogy kevesebb teremjen.

Most leplezték le Hajdúhadházon Hajdu Péter és Hadházi József kulákokat, akik 40 centiméter helyett 80 centiméterre vetették a cukorrépát, hogy kevesebb legyen a termés. Hajdúnánáson Ötvös Gáborné, Jóna Lajos, Daróczi Lajos kulákok nem végzik a növényápolási munkát. Naponta leplezik le így a szabotáló kulákokat, kemény kézzel kell lesujtani rájuk.

Termelőszövetkezeti csoportjaink haladnak az élen

A vetést legelőbb a megye termelőszövetkezetei fejezték be, most is ők járnak az élen a növényápolási munkában. Szorgalmasak, mert tudják, hogy a békéért, boldogabb jövőjükért dolgoznak földjeiken,

Szilágyi Gábor írja a Czuczsa „Dózsa” szövetkezet munkájáról, hogy Tar Imre és Szilágyi Gábor a sarabolásnál 220 százalékra teljesítettek és ketten, két nap alatt 8 munkaegységet értek el. Az asszonyok sem hagyják magukat, Nagy Józsefné is 167 százalékot ért el.

A megyei verseny élére most a hajdúdorogi „Rákosi” került. Kapálta, egyelte 30 hold répáját, elvégezte a kukorica fogasolását. Öt hold lenvetését megtámadta a bolha. A brigád kátrányos rovarfogóval és porózával gyorsan védekezett és elpusztította a kártevőket. Második a sáránli „Dózsa”, a cukorrépa után már

Biharkeresztes vezet

Az állami gazdaságok élén Biharkeresztes halad, száz hold cukorrépát megsarabolta. Az őszi takarmánykeverék 160 holdjából már 5 holdról bezombolyázta a termést. Erről a földről a gazdaságnak 8000 mázsa takarmánya lesz. Második Bödönhát.

Elkészültek 150 holdon a rizsvetéssel,

90 holdon kapálták a borsót, száz holdon a répát sarabolta. Elkészítették a talajt 80 holdon öntözéses fűkeverék termelésére. Harmadik Berettyóújfalun. Sarabolta 50 hold hagymát, 100 hold répát, 50 hold borsót. A kezdeti lazasságot felszámolták és jól haladnak a munkával.

Nem mondható ez el a komádi gazdaságról, ahol a munkafegy-

a napraforgót is megkapálta. — Harmadik a hajdúnánási „December 21”, a cukorrépa egyelését már május elsejére befejezte.

Városok versenye

A városok versenyében Debrecen került az élre, második Hajdúnánás, harmadik Hajdúszoboszló. Lemaradás van a hajdú-böszörményi határban. Gyorsítani kell nagyon a munkát, a késlekedés termés kiesést jelent.

Hajdúnánáson tovább fejlődik a versenymozgalmak. Legújabbban Varga Sándor 18 holdas középparaszt, Szabó Imre, Molnár Gusztáv és még többben léptek versenybe.

lem sok kifogásolni valót mutat és

a gazdaságvezető nem tartja jól kezében az ügyek irányítását.

A pártszervezetnek is éberebben kellene felfigyelnie a termelés munkájára.

Rossz a munkaszervezés a hajdúnánási állami gazdaságban, ahol 80—100 fő dolgozik a szükséges 300 helyett. Így törénik meg, hogy a 150 holdas dohányföld ültetéséhez 3 ember fogott hozzá.

Ez a tehetetlenség nem tartó ható fenn tovább.

A gazdaság vezetőjének haladéktalanul intézkednie kell, hogy teljes erővel meginduljon a munka, mert később olyan torlódás lesz, hogy talán nem tudja majd leküzdöni.

A. Szkoblyikov elvtárs látogatása a kismacsi állami gazdaságban

Szocialista építésünk kiemelkedő eredménye a mezőgazdaság területén a gyapot meghonosítása és sikeres termelése. Hajdú-Bihar földjein ez évben már 3000 holdon termelünk gyapotot. Eredményeink a múlt évben is jók voltak. Országos viszonylatban is kiemelkedő a balmazújvárosi „Október 22” hat mázsát meghaladó holdankénti termése. Az idén még jobb felkészültséggel fogtak hozzá termelőszövetkezeteink a gyapot termeléséhez, de

felkészültek az állami gazdaságok is, hogy még tökéletesebben tudják alkalmazni a szovjet tapasztalatokat.

A Szovjetunió mindenben segíti mezőgazdaságunkat, így a gyapottermelését is. Nemcsak a tapasztalatokat adja át, a vetőmagot, hanem lehetővé tette, hogy a gyapottermelés kiváló szakértője, Szkoblyikov professzor személyesen adhassa meg tanácsait a magyar gyapottermelőknél.

Szkoblyikov elvtárs sok előadást tartott már a hazai gyapottermelőknél és sok gazdaságot látogatott meg, hogy segítséget adjon a termelésben.

A napokban a debreceni határba jött el és meglátogatta a kismacsi állami gazdaság gyapotföldjét. Megnézte az asztálműségeit, jól megmunkált gyapotábrát, megmorsolta a talajt is, majd így szólt:

— A talajmunka jó, egyenletes a felszíne és morzsalékos szerkezetű. Jó munkát végeztek, örülök, ha más helyeken is ilyen jól művelt gyapotföldet látnék.

— Elvégezték az előirt 4 nap alatt a vetést? — kérdezte ezután Fűr Gyula gyapot-ágronomustól.

— A 150 holdon két és fél nap alatt végeztük a vetéssel! — Szkoblyikov elvtárs ránézett Fűr Gyulára, majd lehajolt a földre és kikaparta a gyapotmagot. Gondosan nézegette és mosolyogva mutatta a szépen fejlődő csírákat.

— A vetésnél is jó munkát végeztek — mondta — négy centi mélyen fektűt a mag a földben és igen jól jarovizálták, hogy ilyen hamar már csírárt.

A gyapottermelő brigád tagjai igen boldogok voltak. Jó munkájuknak már eredménye van. Hodos Gábor és brigádja jól végezte munkáját. Szkoblyikov elvtárs meg is dicsérte a brigádot gyors és jó minőségű munkájáért.

A brigád minden tagja túlteljesítette normáját. Zilahy Sándor 131, Kocsis Józsefné 119, Csuzi Gábor csoportja 126 százalékot ért el.

A kismacsi gyapottermelő öröme a jó munka jutalmául a „Petőfi” rádióból megsort is sugározták, így tudta meg az egész ország, hogy milyen jó munkát végeztek a debreceni határban.

ELET

ság közleményei
tikai iskolák látogatásuk
partbizottság agit.
lfunyadi u. 3.). —
vívársakat, hogy a
asolt elvtársak je-
ig küldjék be.
elvtársak érte-
lútán 5 óraker
elmi és Pénzügyi
vezetésében (Vörös
sz.) alatt.

Ség postája

breceen. Örülünk
ndszeresen értesít-
a munkaverseny
helyes kezdemé-
az előjárnál is
nk foglalkozni az

debrecen. Kérését
fezés módjáról ér-
levében.
debrecen. A beki-
gözzük. Továbbiak
let elsősorban ar-
tovább az üzem a
rsenyt.
ánánás. Borité-
irjanak az elv-
n. A szempontok
amit nemrég sze-
széltünk.

Sz a tavaszi osi kultúr- szépdöntője

rendezik meg má-
a tavaszi üzemi,
eny középdöntő-
kön keresztül ju-
soporok további
zínhelyei a Pos-
a Járőjavító
Kereskedelmi és
ök Szakszerveze-
i jesznek.
reggel 8 óraker
tanak mindaddig,
résztvevő csoport

ZOBAJNOKSÁG CENBEN

t 10 órai kezdettel
portcsarnokában a
ti kötéltfogású bir-
rendezik meg.
Nyiregyháza, Má-
aracag legjobbjai
töket a labdarúgó
zdiók kb. hat óra-

DRTHÍREK

akadt Ózd—Pere-
érkövész a pályán
főelemmel igazol-
tító férfi kosárlab-
szívesz a Párisban
zedett kosárlabda
n. 18 nemzet in-
Eésben ülészik
pijai Bizottság.
tege is részt
résztől Sebes
ő Ferenc utazott
a. — Bp. Vasas—
VB I. mérkőzés
adapsten. A vizit-
több pontját mó-
altoztatás az, hogy
ben is lehet baj-
készt lézítani.
szasztalitenisz baj-
sest. Férfi egyes:
Görgey—Szóor. —
szky.

két 10 után való
est Hadházi u.

ló és egy ván-
er. Szabolcsig-u.

PLAP

Dolgozók Pártja
Bihar megyei
tségának lapja
s szerkesztő:
A MÁRTON
ős kiadó:
ZI GYULA
készítés:
Bajcsy-Zs.-u. 3.
42-54 és 48-40
hívóvonal:
Bajcsy-Zs.-u. 1.
fon: 30-01
eg, lapnyomda
Bajcsy-Zs.-u. 1.
fon: 32-05

Az MNDSZ gyűjtést indít a koreai gyermekek megsegítésére

A Magyar Nők Demokratikus Szövetsége kibővített országos vezetőségi ülést tartott, amelyen részt vettek Huan-Cen asszony, a Kínai Népköztársaság budapesti nagyköveteinek felesége, Kim-He-Din asszony, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság budapesti követének felesége, valamint Carmen Zanti, a Demokratikus Nők Nemzetközi Szövetségének Budapesti tartózkodó titkára.

Vass Istvánné, az MNDSZ főtitkára tartott beszámolót.

Rámutatott a Demokratikus Nők Nemzetközi Szövetsége berlini tanácsülésének jelentőségére, amely a békekért való fokozott harcra szólította fel a világ asszonyait.

— Ennek a felhívásnak és hazafias kötelességünknek teszünk eleget — folytatta —, amikor gyűjtést indítunk a koreai gyermekek megsegítéséért. Ezzel a gyűjtéssel újabb tanácsot adjuk annak a mély együttérzésnek, amely minden magyar dolgozó szívében él a hős koreai nép iránt.

— Meg vagyunk győződve arról — fejezte be beszédét —, hogy a magyar néphez, a magyar nőkhöz most nem fordulunk hiába, s ez az akciónk is sikerrel fog végződni.

Carmen Zanti felszólalásában hangsúlyozta, hogy az asszonyok tízmilliói a világ minden részében nagy lelkesedéssel támogatják a koreai gyermekek megsegítésére indított akciót.

Kim-He-Din asszony, a koreai nők és anyák nevében köszönetét fejezte ki a magyar népnek, a magyar asszonyoknak azért a segítségért, amelyet már eddig is nyújtottak a szabadságáért küzdő koreai népnek.

A vezetőségi ülés résztvevői végül egyhangúlag elhatározták, hogy a gyűjtési akció megindítása alkalmából felhívással fordulnak a magyar néphez.

A Magyar Nők Demokratikus Szövetsége Országos Vezetőségének felhívása

„Az imperialisták egyre aláválabb eszközökkel akarják a harmadik világháborút kibombantani, a népeket leigáználni. Ezekhez az eszközökhöz tartozik az, hogy az amerikai repülőgépek bombázzák Kína városait, hogy a titói rablók a népi demokráciákat, így hazánk határait is sértik, ügyvivőiket orvul megátadják. Idetartozik az, hogy betiltották a Béke Világ Tanács párisi irodájának működését. De a sok kegyetlenség és véres tett közül a legszörnyűbb, amit Koreában követnek el, ahol közel egy éve gyilkolják a nőket és gyermekeiket, pusztítják a lakosságot. Mind ezt azért, hogy a maguk számára minél több hasznot szerezzenek.

A koreai nép s a vele együtt küzdő kínai önkéntesek hősiességét mutatják meg, hogy legyőzhetetlen az a nemzet amelyik a szabadságáért, függetlenségéért harcol. Hiába viszik véghez azonban a legszörnyűbb, legembertelenebb tetteiket az imperialisták, hiába ölnek meg az anyák személtárára gyermekeiket, hiába irtják azokat, akik szabadon szeretnének élni a koreai népet nem tudják megfélemlíteni — elszántan, hősiességgel harcol, ameddig az utolsó rablót ki nem űzi hazájából. S ebben a harcban a nők mindenütt ott vannak, mint frontkatonák, parizánok, mint a hátszói gyárak dolgozói mutatják meg, hogy az életüknek is drágább hazájuk függetlensége, szabadsága.

Koreai hősök értünk, a mi gyermekeinkért, boldog, szép életért is harcolnak. Minden koreai férfi, nő vagy gyermek kiontótt vére, a mi szabadságunkért is hull. S amikor egy-egy hőstettet véghezvisznek ott messze keleten, arra gondolnak, ismét közelebb hozták a világ összes gyermekeit számára a békes élet lehetőségét. A

koreai nép azok ellen harcol, akik a mi országunkat is tönkre akarják tenni, akik vért akarják áztatni szántóföldjeinket, akik le akarják rombolni újjáépített házaikat, gyárainkat, akik bombát akarnak dobni gyermekeinkre, akik azt akarják, hogy a munkás és dolgozó parasztasszonyok és lányok újra a gyáros, a földesúr szolgái legyenek.

Ezért érzi minden magyar dolgozó, minden magyar nő a magáénak a koreai nép harcát. Ezért érzi minden becsületes magyar anya, ha a koreai gyermekekkel elküldött gazságokról hall, mintha a saját gyermekét kínoznák. Ezért érzi minden hazáját szerető nő, minden gyermekét féltő anya, hogy kötelessége segíteni a koreai hősök gyermekein.

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség berlini tanácsulása

Május 15-én összeül az országgyűlés

A Magyar Távirati Iroda jelenti: A Népköztársaság Elnöki Tanácsa folyó hó 5-én délelőtt tartott ülését a következő határozatot hozta

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az 1949. évi XX. törvények 12. paragrafusának második bekezdése alapján az országgyűlést 1951. évi május 15. napján délelőtt 11 órára új ülészakra összehívja.

Magyar kormányküldöttség a prágai felszabadulási ünnepeken

A MTI jelenti: Csehszlovákia felszabadulásának 6. évfordulója alkalmából május 5-e és 7-e között rendezendő ünnepeken magyar kormányküldöttség vesz részt, amelynek vezetője Zsofi-nyecz Mihály kohó- és gépipari miniszter, tagjai: Nógrádi Sándor, a honvédelmi miniszter első helyettese és Ernst Antalné, a Rákosi Művek sztahanovistája. A magyar kormányküldöttség május 4-én elutazott Prágába.

A koreai néphadsereg főparancsnokságának hadijelentése

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság néphadseregének főparancsnoksága közli május 4-én, hogy a néphadsereg egységei kínai önkéntesekkel együtt valamennyi frontszakaszon folytatják kemény harcukat.

A néphadsereg egységei a front egyes szakaszain visszaverik az ellenség ellentámadásait és nagy

felhívta minden ország asszonyait, hogy indítsanak gyűjtést a koreai gyermekek megsegítésére. A magyar nők is méltóképpen akarják kivenni részüket ebből a gyűjtésből, hiszen egyre újabb eredményeket hoz, gazdagodó népünk ezt lehetővé teszi számunkra.

A Magyar Nők Demokratikus Szövetsége a május 15-16-i június 15-ig terjedő időben gyűjtést indít, hogy minél több gyógyszer és ruhát vihessünk a koreai gyermekeknek, hogy megmentsük a beég, ruha nélkül maradt kislányokat, a szebb, boldogabb élet számára.

Gondoljunk saját gyermekeinkre és segítsük a koreai hősök gyermekeit!

Magyar Nők Demokratikus Szövetsége Országos Vezetősége.

Ki kíváncsi a véleményükre?

A „New York Herald Tribune” írja hogy „a jugoszláv vezetők szerint rövidesen szükségessé válna a Mandzsuria ellen irányuló amerikai légitámadás.” A Titó-banda szerint ez a támadás „jogosult is lenne”, s remélik, hogy az amerikai kormány végül is megvalósítja MacArthur javaslatát.

Mi sem természetesebb mint hogy Titó és MacArthur egy véleményen vannak. Lehet-e véleménykülönbség a belgrádi undorító csúszó-mászó és a koreai rablógylökös banda között? Tudhatott volna-e a minden emberi elképzelést felülmúló kegyetlenségeket elkövető vén koreai hőhöz olyat tenni, amit a Belgrádban baszkodó elvetemült sóprédélc telkesen ne

helyeselné? Természetesen nem. A belgrádi Glavnjacsabörtén, a góliotok haláltábor szerencsétlen foglyait tonusztatják, hogy Titó és Rankovics semmi sem tehetnének telenebb tanítványait Hitlernek és Himmlernek, mint Truman és MacArthur.

De miért kell a Titó-bandának mindezt fenn hirdetni? Vajjon perverz gyönyörűséget éreznek-e, amikor megfetrengenek saját gyálatuk mooskában vagy csak a lehalló újabb dollárság reményében cütogetik nyelvüket a hatalmas kínai nép felé? Azt megértjük, hogy a sarokba szorított patkány tesi az alkalmat, hogy belemarjon valónkibe. De ki kíváncsi a patkány véleményére.

Két bolgár tiltakozó jegyzék a Tito-banditák határsértései ellen

A Bolgár Népköztársaság külügyminisztériuma pénteken két jegyzéket intézett a szófiai jugoszláv nagykövetséghez. Az első jegyzék a többi között ezeket tartalmazza:

1951 május 1-én 11.10 órakor két jugoszláv határőr tüzet nyitott a Bobesino falutól 5 km-re nyugatra szolgálatot teljesítő bolgár határőrökre. A bolgár őrszem nem válaszolt a provokációra.

Ugyanazon a napon 15.30 órakor két jugoszláv határőr behatolt a Bolgár Népköztársaság területére és tüzet nyitott a szolgálatot teljesítő határőrre. Annak ellenére, hogy a bolgár őrszem figyelmeztette őket — a jugoszláv határőrök folytatták a tüzezt.

A bolgár őrszem elutasította a tüzészere. Ugyanezen a napon 17.30 órakor, ugyanabban a helységben géppuskatüzet zárdítottak a bolgár határőrre. A bolgár őrszem válaszul erre a tüzészere.

A Bolgár Népköztársaság kormányja erősen tiltakozik a jugoszláv határőrség újabb provokációja ellen és nyomatékosan követeli a jugoszláv kormánytól, hogy tegyen intézkedéseket a bolgár jugoszláv határon következő provokációk megszüntetésére.

A második jegyzék a többi között így szól:

1951 április 25-én 2.45 órakor egy kétmotoros jugoszláv repülőgép megsértette a Bolgár Népköztársaság légitérét és Vetren falutól 2.7 km-re dényugatra átrepült a határvonalra, majd visszafelé elszállt a határvonal fölött és elhagyta a Bolgár Népköztársaság légitérét. Ugyanezen a napon, ugyanebben az időpontban egy másik jugoszláv repülőgép ugyancsak megsértette a Bolgár Népköztársaság légitérét.

A Bolgár Népköztársaság légitérének fent említett újabb többszöri megsértése ismét bizonyítja a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság kormányának a Bolgár Népköztársasággal szemben folytatott ellenséges és provokatív politikáját. A Bolgár Népköztársaság külügyminisztériuma erősen tiltakozik az újabb határsértések ellen és nyomatékosan követeli, hogy a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság kormánya tegyen meg a szükséges intézkedéseket abból a célból, hogy megszüntesse a jugoszláv szervek következetes provokációt a bolgár—jugoszláv határon.

Minden toborzott munkás hat hónap után szakmai továbbképzésre jelentkezhet

A most folyó munkaerőtoborzás során az újonnan toborzottak továbbképződése előtt minden lehetőség nyílt a munkabaállás előtt számított hat hónap után bárki jelentkezhet szakmai továbbképzésre. Azok a dolgozók, akik munkájukat szorgalmasan, jól végzik,

hat hónap előtt kérhetik felvételük a továbbképző tanfolyamra. A tanfolyamot elvégzettek már mint szakmunkások folytathatják munkájukat. Akik tehetségükkel kitűnnek a tanfolyamon, azok főiskolát szorgalmasan, jól végzik,

A Népgazdasági Tanács határozata a fémgyűjtő hétről

Az MTI jelenti: A Dolgozó Ifjúság Szövetsége javaslatára fordult a Népgazdasági Tanácshoz, hogy tegye lehetővé az ifjúság széles tömegének részvételét az ötéves terv végrehajtása szempontjából nélkülözhetetlen nyersanyagok begyűjtésében. A Népgazdasági Tanács a Dolgozó Ifjúság Szövetsége kezdeményezését magáévá teszi és május 15. és 20. között az egész országban fémgyűjtő hét szervezését határozza el.

A fémgyűjtést minden üzemben, városban és községben meg kell szervezni. A begyűjtő vállalatok ellenérték fejében veszik át a színesfémeket, a vasat és egyéb hulladékokat. A városokban az ellenérték fele a begyűjtés munkájában résztvevő házfelügyelőt illeti meg. A begyűjtő vállalatok a fémgyűjtő-hétet követő két héten belül kötelesek a hulladékok leszállításáról gondoskodni. A fémgyűjtést az üzemekben a vállalat igazgatója szervezi meg. Az üzem

fémgyűjtési tervét az üzemrészek, műhelyek között fel kell osztani és minden műhely vezetője egyenlő felelős a terv teljesítéséért. A városi lakóterületeken a fémgyűjtést a helyi tanácsok, a házfelügyelők és házmegbízottak bevonásával irányítják. A falvakban a községi tanács irányítása mellett a földművelésszövetkezetek végzik a begyűjtést.

A fémgyűjtő hét nem csupán egyszeri mozgalom, hanem feladatok, hogy megindítsa a fém és egyéb hulladékok állandó, rendszeres gyűjtését. Minden dolgozó tekintse kötelességének, hogy a keletkezett hulladékokat összegyűjtse és így lehetővé tegye felhasználását.

Az ifjúságunk, ipari tanulók, parasztfiatalok, a tanuló ifjúság, az úttörők minden magyar ifjú tekintse megilletéssel kötelességének a fémgyűjtésben való részvételét és járuljon ezzel is hozzá az ötéves tervünknek a béke tervének teljesítéséhez.

„Megkezdődik a népszavazás!”

A düsseldorfi népszavazási főbizottság kiáltványa

A düsseldorfi népszavazási főbizottság „Megkezdődik a népszavazás!” címmel kiáltványt tett köze:

A kiáltvány rámutat, hogy az újrafelfegyverzés ellen és a békeszerződésnek még 1951-ben való megkötésére irányuló népszavazást a lakosság legszörnyűbb rétegét támogatják.

„Népünk létfontosságú érdekeivel ellentétben a kül- és belső hadipar-magnások és háborús nyereszkekörök uszítani kezdtek a népszavazás ellen

— állapítja meg a továbbiakban a kiáltvány. — A népakarat megnyilvánulásától felve, az Adenauer kormány megszegte az alkotmányt és betiltotta a népszavazást. Ünnepelesen kijelentjük, hogy a szövetségi kormánynak ez a határozata nem kötelező benünket, mert nyilvánvaló törvénytelen alapul!”

A kiáltvány ezután megcáfolja a béke ellenségeinek azt az állítását, hogy a népszavazás kommunista megmozdulás és megállapítja, hogy

ezt a megmozdulást Nyugat-Németország lakosságának legalább 85 százaléka magáévá teszi.

„Népünk sorsáért érzett felelősségünk teljes tudatában kijelent-

jük: minden olyan intézkedés, mely a népszavazás megakadályozására irányul, bukásra van ítélve. Ünnepelesen kijelentjük: a népszavazás megvalósul! A népszavazás: döntés élet, vagy halál kérdésében. Német férfiak, német nők, német ifjúság! Fel a történelemformáló hazafias tette!”

A kiáltvány ezután ismerteti a népszavazási ezavazólap tartalmát. A szavazólap egyetlen kérdést tartalmaz:

„Ellene van-e ön Németország újrafelfegyverzésének és kívánja-e a békeszerződés megkötését Németországgal 1951-ben?”

„Minden német — keleten és nyugaton — „igen”-nel szavaz a felfegyverzés ellen és a Németországgal 1951-ben megkötendő békeszerződés mellett!

A békekéni győznie kell, hogy Németország éljen és hazánkat megmentsük! Indítsátok el mindenhol a népszavazást!

— fejeződik be a népszavazási főbizottság kiáltványa.

A Német Demokratikus Blokk is támogatja a népszavazást. Felhívják a pártokat és tömegszervezeteket, hogy bocsássanak szónokokat a békebizottságok által városokban és üzemekben rendezendő gyűlések rendelkezésére.

Ú... Aki néhány év... met felkeresi De... tapasztalhatja, h... léte óta a város... megváltozott. A... zek ellentették a... beket. Alig látm... zokat s ezeket is... re gyorsabb üte... nálhatókká.

Ilyen romos, b... volt a Hunyadi... Endre utca sat... Rendbehozása m... hez közeledek. D...

nemcsak a s... vitótták ki a d... a Petőfi-terre... tot háromme... te

Itt, ebben az ép... zik el a Tervez... vatali helyiség... majd el — a m... lett — azok a... megvalósulása... egész utcákat te... nebbé.

Igy fejlődik, é... a város. Az öté... cen is sokat kap... Most az ötéves... évében új lak... óvódnak, gy... épül

A Dobozi utcán... szül. Már messzi... san kiemelkedő v... látni a hatalmas... lönböző gépeket... gyors ütemét seg... sok és munkásn... ványokon. Egyik... művesnek, másik... ti. Gyors mun... szinte percek a... fal.

Ez a Farkas J... brigád, Makszim... lazásj módszer... Kiss István szta... is ezen az épít... de időnként más... kimegy, hogy a... szert egyre f... adja át.

A kőműves br... nyeket ér el... A tömörfalak... lagason 390—... teljesítettek m... lérekkal megsz... ken dolgoznan... szalákkuk, de... 24

Az építkezés d... megtakarítás teré... ményeket érnek... hogy az eddigi 5... 2 százalékra cs... anyagot behasz... tövé válik, hogy... tégiát fakarítan... egy kétlakos... építhetnek.

Rövidesen átad... sének a 35 gye... dó szabadságte... meköth

Újabb 70 ezer fo... tak a központi f... A környéken lak... várják, hogy gye... honba vihessék... helyen lesznek, s... dolgozhatnak. Tip... telő terras az a... mekek rendelkezé... A nagyerdő zöb... az Augustus sz... lett épül az új... A dolgozók vál... épületet aug. 29-r... János Maximenk... emelt tervét már... lőkkal hűteljesít... Megkezdődtek r... ház építkezései... a pincetömb le... talajvíznívó le... szükséges kut... Rövidesen itt is... gépek, kőművesek

Új Debrecent épít az öt éves terv

Aki néhány évi távollét után ismét felkeresi Debrecent, örömmel tapasztalhatja, hogy legutóbbi látogatása óta a város külseje egészen megváltozott. A gyors munkásközök ellúntették a háború ütötte sebeket. Alig látni már romos házakat a szeket is tervszerűen, egyre gyorsabb ütemben teszik használhatókká.

Ilyen romos, bombaréult épület volt a Hunyadi utca és Ságvári Endre utca sarkán lévő bérház. Rendbehozása most már befejezéshez közeledik. De

nemcsak a sérült részeket javították ki a dolgozók, hanem a Petőfi-térre néző utcai frontot háromemeletesre egészítették.

Itt, ebben az épületrészben helyezik el a Tervező Intézet több hivatali helyiségét, itt készülnek majd el — a már meglévők mellett — azok a tervek, melyek megvalósulása egy-két év alatt egész utcákat tesz szébbé, modernebbé.

Igy fejlődik, épül napról-napra a város. Az öt éves tervtől Debrecen is sokat kap még.

Most az öt éves terv második évében új lakások, gyárak, óvodák, gyermekotthonok épülnek.

A Dobozi utcán új sarokház készül. Már messziről látni a magasan kiemelkedő vöröslégia falakat, látni a hatalmas állványokat, különböző gépeket, melyek a munka gyors ütemét segítik elő. Munkások és munkások állnak az állványokon. Egyik téglát ad a köművesnek, másik a maltert teregeti. Gyors munkájuk nyomán szinte percek alatt emelkedik a fal.

Ez a Farkas János kőművesbrigád. Makszimenko gyorsfalazási módszerével dolgozik.

Kiss István sztahanovista kőműves is ezen az építkezésen dolgozik, de időnként más munkálatokra is kimegy, hogy a gyorsfalazási módszert egyre több munkatársának adja át.

A kőműves brigád szép eredményeket ér el.

A tömörfalak falazásánál általában 390—400 százalékkal teljesítettek, most, hogy a pilélekkel megszakított falrészeket dolgoznak, kevesebb a százalékkuk, de így is elérik a 240-ot.

Az építkezés dolgozói az anyag-megtakarítás terén is szép eredményeket érnek el. Vállalták, hogy az eddigi 5 százalékos selejtet 2 százalékra csökkentik. Minden anyagot behasználnak, ezzel lehetővé válik, hogy havonta annyi légtől takarítsanak meg, melyből egy kétfalásos családi házal építhetnek.

Rövidesen átadják rendezetté-
sének a 35 gyermeket befogadó szabadságtelpeit új gyermekotthonát is.

Több 70 ezer forintot folyósítottak a központi fűtés elkészítésére. A környéken lakó munkások alig várják, hogy gyermekeikkel az otthonba vihessek. Tudják ott jó helyen lesznek, s ok nyugodtabban dolgozhatnak. Típegő, fürdő, fektető terezz áll a kis munkásgyermekek rendelkezésére.

A nagyerdő zöldülő fái között az Augusztai szanatórium mellett épül az új TBC-sebészet.

A dolgozók vállalták, hogy az épületet aug. 29-re befejezik. Tim János Maksimenko brigádja feladta a tervet márciusban 13 százalékkal túlteljesítette.

Megkezdődtek már az Irodaház építkezései is. Most folyik a pincetőmb kiemelése és a talajvízvízó teszteléséhez szükséges kutak készítése.

Rövidesen itt is megjelennek a gépek, kőművesek és ácsok, s ha-

talmas méretekből bontakozik ki az építkezés.

Ezek mellett újabb komoly építkezéseket kezdenek el. Így a Vágóhidon 9 millió forint befektetéssel hűtőházat építenek. A hűtő-

ház még ebben az évben elkészül. Az építőipari technikum kibővítéséhez 750 ezer forintot folyósított a dolgozók állama, épül már a palagi úton lévő gyár is.

A moszkvai Tretyakov képtár reprodukcióinak kiállítása Hajdúböszörményben

A moszkvai Tretyakov-képtár reprodukcióiból rendez kiállítást a Múzeumok és Műemlékek Országos Központja Hajdúböszörményben a Hajdúsági Múzeumban (Bocsa-tér). A kiállítást ma délután 4 órakor nyitja meg a Központ nevében dr. Balogh István.

A kiállítás május 22-ig lesz nyitva. Megtekinthető köznapokon 9-től 12 óráig, vasárnap pedig délelőtt 9-től 12-ig és délután 3-tól 5-ig. Belépés díjmentes.

Új bérrendszerünk népgazdaságunk fejlődését segíti elő

Jakab Zoltán ruhagyári műszerész levele

Mi, ruhagyári műszerészek örömmel vesszük a minisztertanács határozatát, mely megszünteti a mutatószám bérézt és helyette a feladat teljesítése arányában, az időben kívül prémium illeti meg a dolgozókat.

A Ruhagyárban is sok bosszúságot és hibát okozott a mutatószám. A műszerészek nem igyekeztek munkájukkal, ha a hatáskörükbe tartozó gépeket megjavították, tovább már nem szívesen mentek az üzemi dolgozóknak segítségére. Ez sokszor a termelés rovására ment. A másik hiba az volt, hogy a műszak váltásakor nem mindig hagytak tartalékgepet. Ha emiatt gépkiesés volt, akkor már nem a hibát elkövető, hanem a szolgálatban lévő műszerész fizetéséből vonták le. Ez sok nézeteltérésre adott okot.

Az új bérézt rendszerben megszüntik a mutatószám fékezését. Ösztönözni fog bennünket az, hogy elvégzett munkánk után több bérben részesüljünk.

Mi, ruhagyári műszerészek látjuk, hogy a szocializmus építésének gyorsított ütemét csak új, szocialista bérézt bevezetésével tudjuk elősegíteni. Ez a bérrendszer nekünk, műszerészeknek is lehetőséget ad arra, hogy termelékenységünk emelésével, a géphibák gyors kijávitásával, észszerűsítéssel fokozottabban szolgáljuk népgazdaságunk fejlesztésének, a szocializmus építésének ügyét.

A termelési értekezlet után jobb munkaszervezéssel indul neki a munkának a Hortobágyi Állami Gazdaság

Csaknem 17.000 hold szénát és takarmányt kell lekaszálni! Ebből kaszáló több, mint 14.000 hold, lucerna 620 hold és a többi különféle őszi takarmánykeverék: összesen és pontosan 16.800 hold.

Nagy szó ez! Még nagyobb dolog, hogy éppen az ország egykori pusztaságján, a Hortobágyon kell

ezt a roppant mennyiséget lekaszálni. Hogyan és mivel? Hiszen csupán a kaszáláshoz 1292 jó kaszásnak egy teljes hónapi munkája szükséges. Honnan vegyeneek most gyorsan csaknem 1300 jó kaszást? És ha találnak is, a begyűjtésre, behordásra is kell gondoskodni. Márpedig mindenképpen

meg kell oldani a feladatot. Egy mázsa szalastakarmánynak sem szabad semmiképpen elpusztulnia, nehogy 17.000 holdnak.

Olyan nagy feladat ez, amilyen-nel eddig Hajdú-Bihar megye mezőgazdasága aligha birkózott meg, hiszen minden nap késedelem igen nagy veszteséggel járhat. Tehát sürgősen el kell végezni az egész munkát. Hogyan?

Ez volt a főkérdés tegnap a Hortobágyi Állami Gazdaság vezetőinek összehívott értekezletén.

Nemrég volt az állami gazdaságok legjobb dolgozóinak országos értekezlete és az ott elhangzottak alapján minden gazdaságban értekezletet tartanak a termelésről, a Pártkongresszus határozatainak végrehajtásáról.

Az ideai rendkívül kedvező időjárásnak köszönhető, hogy máris gyönyörű a fű. Sok széna lesz belőle. Ezért méltán került a szénakaszálás az értekezlet középpontjába. A tanácskozás folyamán keresték és megtalálták a megoldást.

57 FŰKASZÁLÓ GÉP

Al munkába állt reggel. Ebből 50 fogatos fűkasza, a többi traktorvontatású. Ez utóbbiak egyenként 650 holdat kaszálnak majd a földbirtokosok, a kulákok, gyárosok hatalmának visszaállításáért.

Tervük azonban kudarcot vallott. Egy ideig a gazdaság „leégés” után nem hallott magáról Hegyaljai Kiss Géza. Az elmúlt hónapokban azonban ismét bebizonyította magatartásával, hogy hűségese lovagja az imperialisták belső ügynökeinek. A háborús gyujtogatógyilkos célkitűzéseinek ügyét szolgálja akkor is, amikor gyűlés közben felelt és eltávozott, mert megtudta, hogy ott „csak a békéről lesz szó”. Burkolt formában azóta is minden tétellel békének ellen uszít.

A magyar református papság döntő többsége igaz híve népi demokratikus államunknak. Működésükkel támogatják szocialista építésünket, becsülettel szolgálják a népet, a haza ügyét. Major Zoltán Egyeken, vagy Márton Károly Földesen és a többi református lelkész csatasorba állt a békéért harcolók százmillióinak táborába. Hegyaljai Kiss Géza azonban eltávozott a béke ügyétől és magatartásával azt bizonyítja, hogy újabb, még borzalmasabb világháborút vár.

képviselőnek jelöltette magát Lévay Zoltánnal,

a munkásosztály, a dolgozó nép örök ellenségével. Egy listán indultak Lévayval, hogy az országgyűlésben is együtt folytassák harcukat a földbirtokosok, a kulákok, gyárosok hatalmának visszaállításáért.

Tervük azonban kudarcot vallott. Egy ideig a gazdaság „leégés” után nem hallott magáról Hegyaljai Kiss Géza. Az elmúlt hónapokban azonban ismét bebizonyította magatartásával, hogy hűségese lovagja az imperialisták belső ügynökeinek. A háborús gyujtogatógyilkos célkitűzéseinek ügyét szolgálja akkor is, amikor gyűlés közben felelt és eltávozott, mert megtudta, hogy ott „csak a békéről lesz szó”. Burkolt formában azóta is minden tétellel békének ellen uszít.

A magyar református papság döntő többsége igaz híve népi demokratikus államunknak. Működésükkel támogatják szocialista építésünket, becsülettel szolgálják a népet, a haza ügyét. Major Zoltán Egyeken, vagy Márton Károly Földesen és a többi református lelkész csatasorba állt a békéért harcolók százmillióinak táborába. Hegyaljai Kiss Géza azonban eltávozott a béke ügyétől és magatartásával azt bizonyítja, hogy újabb, még borzalmasabb világháborút vár.

Pethő korcsmárosnak, Csontos koporsógyárosnak és Hegyaljai Kiss Gézáknak azonban újabb csattanós választ adott a munkásosztály májusi felvonulása is, amikor dolgozó népünk a világ becsületes embereinek százmillióival bizonyították a békétábor erejét, legyőzhetetlenségét!

VILLÁM

KÖMŰVES-BRIGADOK!

Kövessetek Tim János elvtárs kőműves-brigádját, aki a Makszimenko-féle gyors falazási rendszerrel 364 százalékos eredményt ért el!

HAJDUNANÁSI „DÓZSA” TSZCS FÉRFI MUNKACSAPATA!

Párosversenyben álltok a női munkacsapattal. A répa sárolási munkák során a nők jobb munkát végeztek és a kiértékelés szerint megelőzték benneteket!

Fiata!ok! Ne hagyjátok magatokat. Hozzátok be lemaradásokat. Válaszolok ne a munka félbehagyása legyen! (Beküldte: Seres Gábor „Dózsa” tszcs-tag.)

HAJDUBÖSZÖRMÉNYI ALLOMÁSFŐNÖKSÉG JEGYPÉNZTÁR KEZELŐI!

Az utazóközönséggel szemben durva hangot használtok. A közönség panasza az is, hogy a vonatok beérkezése után nem adtok ki havi- és heti-bérletjegyeket, amelyek megszerzésére sokszor egy órát is várni kell. Vegyetek példát e téren akár a debreceni, akár a hajdunánási állomás jegypénztárkezelőiről, akik a nap minden órájában az utazóközönség szolgálatára állnak!

TETÉTLÉNI „KOSSUTH” TSZCS TEHENESZE!

Nem gondolsz a termelőszövetkezeti tagok kenyérére, amikor a teheneket a szépen fejlődő búzában legelteted?

Hanyag, felelőtlen magatartásod súlyos károkat okoz úgy a tszcs-nek, mint népgazdaságunknak!

EGYEKI DEFOSZ LABDARUGÓ CSAPATÁNAK VEZETŐI!

Május 1-én a járási sportbizottság határozata folytán Bődönhaton szerepejtetek volna. Ti azonban nem utaztatok el, így tavómaradásokkal felborítottok Bődönhaton a május 1-i ünnepségek műsorát. Ne becsüljétek le az Állami Gazdaság labdarugócsapatát. Ez nem méltó hozzátok. Szilárdítsátok meg soraitokban a sportfegyelmet!

BÉKÉNK ELLENSÉGEI

Jelentették a Vagonygyárból: minden becsületes dolgozó aláírta a békeívet, amelyen követelték, hogy az öt nagyhatalom között egymással békeegyezményt.

A vagonygyári alapszervezetek jól dolgoztak a békealfírások gyűjtésénél. Különösen a IX-es alapszervezet tünt ki. Ott a békeáírás agitációját a népnevelők munkafelajánlással köztették össze. Így aztán a Tóth VI. János- és a Vékonybrigád tagja például azt vállalták, hogy teljesítményüket 98 százalékról 102-re emelik. A falmegmunkáló dolgozó pedig, amikor aláírták a békeívet, megfogadták, hogy az összes személyes teherkocsik faanyag kiszabását 10 nappal határidő előtt elvégzik.

A többi üzemből is hasonló jelentések futnak be a békeirodához. Debrecen munkásai tehát aláírásukkal is megerősítették a felhívást, így győzelmes

támadást indítottak a háború ellen.

Odaadó, áldozatkész termelő munkával, május elseje ütszétére tett felajánlások túlteljesítésével védtek boldog jövőnk termőföldjét, a Magyar Népköztársaságot. A harc a béke megvédéséért természetesen tovább folyik. Váltásak valóra a jövőben is dolgozónk nagy vezetőnk, Rákosi Mátyás elvtárs szavai: „...lankadatlanul, hűen, erőiket nem kímélve küzdenek tovább a béke frontján s mindenütt legyenek ott, ahol a béke nagy ügyéért küzdeni és áldozni kell.”

Munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk, értelmiségünk és a kisemberek millióinak jó munkája megfékezi a háborús gyujtogatók szándékait, még akkor is, ha ezt egyesek nem szeretnék. Meghúznak sorainkban ezek, az új háború gyujtogatógünyökei. Földalatti férgek módjára próbálják elérni új életünk egyre izmosodó, egyre fejlődő gyökerét.

A Homokkerében Nagyné elvtársnő, népnevelő meg tudná mondani, hogy a békének Debrecenben is vannak ellenségei. Pethő volt korcsmáros és Csontos Gyula koporsógyáros nem írták alá a békeívet, mert, mint Csontos, ez a multból ittmaradt figura kijelentette: „...ő nem hajlandó megvédeni a békét!” A békétábor azonban nem tart igényt Pethő korcsmáros és Csontos koporsógyáros aláírására. Elsőprí útjából ezt a szemétnépséget. — Védelmelzi a gyujtogatógünyökeivel szemben fejlődő, szabad hazánkat!

(Folytatás)

A tanulás csak az östehtéseket rontja el. Az igazi tehetséget fejleszt, előréviszi és nem szegényíti. Néhány szót a

sematizmus és műgond viszonyáról,

arról a problémáról, amelyről itt hosszasan és sokszor helyesen Déry Tibor beszélt. Vajában, harcolni a sematizmus ellen, ez azt is jelenti, hogy nem könnyen venni az írói munkát, hanem komolyan, odaadással, elmélyülten dolgozni. Hasznos figyelmeztetni a fiatalokat: ne siessetek, ne vázlatokat készítsétek, érleljétek meg a mondanivalótokat, ne szűljétek meg a magzatot kilenc hónap előtt. Persze, a különbség az irodalom és a biológia között az, hogy az irodalomban semmiféle természetörvény nem rögzíti a terheség idejét. Itt nem állapították meg kienc hónapot. Ezért ne adjunk receptet az íróknak, hogy kilenc hónap, vagy öt év alatt írjanak meg egy művet. Az egyik így csinálja, a másik úgy. Ha Déry napi 12 órát akar írni egy nagy regény megírásán és ezt öt éven át óhajlja folytatni, folytassa, az ő dolga, nem szólunk bele. Persze, ez a munkamódszer azzal fenyeget, hogy a hőse a jelenbe csak akkor fog elérkezni, amikor már a jelen is múltá lesz. Allandóan kergetni fogja hőse fejlődésének ábrázolásában a jelent. Mégis azt mondom: nem szólunk bele, az ő dolga.

De nem helyes — és ebbe már beleeszlünk —, ha ebből az alkotói magatartásból Déry valamiféle, a flauberti műgondhoz hasonló alkotómódszerbeli eszményképet, valamiféle szentesített módszert akar fiatal íróknak elé állítani, vagy — mint ahogy mondotta — ki akar adni majdnem jelszóként: dolgozz évekig egy könyvön. Amit nem írtunk meg Dérynek, azt nem akarjuk előírni valamennyi fiatal íróknak. Nem kell a terheségnek öt évig tartania. Nem tilos

A MAGYAR IRODALOM FELADATAI

Révai József elvtárs felszólalása a magyar írók kongresszusán

öt évig is dolgozni egy könyvön, de ha ezt a módszert szentesítjük, akkor ez azt jelenti, hogy elválasztjuk az írói alkotás fejlődési tempóját az élet fejlődési tempójától, és az írók közömbössé teszik a korával való lépéstartás kötelessége iránt. Ez pedig már nem csupán a sematizmus elleni alkotómódszerbeli harc kérdése, hanem elvi kérdése a szocialista-realistá író emberi, írói, társadalmi magatartásának.

Nehogy félreértés essék, nem arról beszélek, hogy a műtről nem szabad írni. Persze, hogy szabad. Azt hiszem, ezen a témán túl vagyunk, ez a kérdés világos. Nyugodtan írjanak íróink, ha kedvük, élményanyaguk van hozzá, szépet és jól a műtről. De az íróknak azt mondjuk: légy korod, néped, államod, Pártod szövöcséje, szószólója, segítője — ez legyen és ne a műgond a főgondod.

Hadd emlékezzek egy hasonló vitára a magyar irodalomtörténetben. Halvány Lajos akarta rávenni Adyt a flauberti műgondra. És a műgondot követelő Halváynak Ady Endre egyik legszebb költőmennyével válaszolt, a címe: „Hunn új legenda”. Ebben mondja ars poeticaként Ady: „A to'akodó Gráciát ellöktem, En nem búvészek, de mindennek jöttem.” És azt mondja: „En voltam Úr, a Vers csak cifra szolgálja.” És aki ismeri Ady jelbeszédét, az megérti, hogy az az „én” nála, aki önmömagát mindig azonosította népevel, a népet jelenti. Amikor azt mondja, „En voltam Úr, a Vers csak cifra szolgálja”, akkor ezzel azt akarja mondani, hogy a népet szolgálom, nem az irodalmi tökélet öncélkért. Fontos az irodalmi tökélet, nem becsüljük le, de a nép szolgálata még fontosabb.

A sematizmus és a műgond viszonyával kapcsolatban fel kívánom vetni

kat, gyomlálni igyekszünk a gazt, s bár tudjuk, hogy a tehetségek különbözőek. Szeretjük irodalmunkat, bár tudjuk, hogy vannak gyermekbetegségei, de azt is tudjuk, hogy kinövi őket. Hadd szóljak még néhány szót — kissé visszakanyarodva —

az irodalmi időszertéségnek

arról a megfogalmazásáról, amelyet Illyés Gyula adott. Azt mondta: „nem tud időszerté lenni az, aki a jelenben nem látja meg a jövő elemeit”. Ez szóról szóra igaz. Ez a megfogalmazás semmi, ben sem tér el aittól, amit mi kívánunk és elvárunk a szocialista-realista irodalomtól, megkövetelve tőle a realizmussal együtt a forradalmi romantikát. Egyetértünk tehát Illyés Gyulával? Ki tudja? Mert ez után a meghatározás után hozzáfűzte: valaminek az időszertéségét végső fokon a hónap dönti el. Hivatkozott Móricz Zsigmondra, Eötvös József-re, akiknek a koruk nem hitt, veszmadaraknak tartották őket, s mégis igazuk lett, az a világ, amelynek a pusztulását előre látták, valóban el is pusztult. A hónapban dönt el tehát, mi az időszerté a mában. A mi időszertéségről szóló követelményeink és az Illyés Gyula-féle követelmény között szembevetendő a különbség. Móricz vagy Eötvös tagadták a jelen, a maguk jelenét, a maguk módján harcoltak ellene és igent mondtak a hónapnak. Mi igent mondunk a jelennek s erre az igenre építjük azt az igent, amit a jövőnek mondunk. A kritikai realistáknál a jelen időszertésége és a hónap időszertésége elválasztható egymástól. Ma másképpen áll a dolog. Ami hónap időszerté lesz és marad, az csak azért lesz és marad hónap is időszerté, mert a jelenben is az. Egyetért-e velem Illyés Gyula?

Sokan nem tudják, egyetért-e az időszertéségnek, a jelen és hónap időszertésége összefüggésének ezzel az értelmezésével Illyés Gyula? Ezért volt és még van is „Illyés-probléma” a magyar irodalomban. Ennek adott hangot egy fiatal író, Kövesi Endre, tisztelttel szólva Illyésről, de fájdalommal is és a számonkérésnek egy bizonyos rezgésével a hangjában.

Illyés, Kövesinek verssel felelt. Lefegyverező felelet. Felelet ez a vers? Igen is, nem is! Ez a vers, amely Dunapente'éről szól, szép vers, és nemcsak szép vers, de vallomás is, kiállítás is. De ki tudja, hogy erre a lépésre továbbiak következnek-e, hogy erre az „egy lépésre előre” nem jön-e „két lépésre visszafelé”?

A baj az, úgy hiszem, hogy Illyésnél valóban van valami „kettős kötöttség”. Az egyik: kötöttség bizonyos barátokhoz, akikből nem tud megválni, annak ellenére, hogy ezek a barátok a szocializmust építő népek háttérfordítanak. A másik kötöttség: Illyés Gyula kötöttsége a magyar dolgozó néphez. Bizonyos, hogy a gyermekkor szerelmét elfelejteni nehéz. A gyermekkor szerelmét a szó szoros értelmében és a szó átvitt értelmében.

Ez a gyermekkor szerelme Illyést mindkét értelemben a néphez, a munkásosztályhoz, a kommunista pártához köti. De a kettős kötöttség megvan és az egyiket fel kellene számolni. Nem kétséges, hogy melyiket. Hadd figyelmeztessem Illyés Gyulát saját eszményképére — akit jól választott, de nem mindig jól követ —, Petőfi Sándorra, aki a baráti kötöttségeket könyörtelenül szét tudta vágni — bár bizonyára fáj neki is —, ha ööbrről volt szó: a néphez való kötöttségről. Harcolunk Illyés Gyuláért. Harcolunk és harcolunk elsősorban akkor, amikor szókimondóan megmond-

juk neki az igazat és keményen bíráljuk. Másokat is bírálunk kell.

Sok szó esik az útítársokról

Érzésem szerint ez a szó is kezd lélektelen, gépies formulává válni, s az a megállapítás is, hogy az útítársi állapot nem lehet állandó. Természetesen nem lehet, nem is az. De miközben azt a formulát szajkózzuk, nem vesszük észre, hogy van ilyen útítárs és van olyan útítárs és ezek az útítársak máris változnak.

Vajjon közönséges útítárs-e barátunk és harcostársunk, Darvas József? Nem, jóval több annál: bajtársunk már, aki velünk együtt jön és mi vele együtt masírozunk. Vajjon egyszerűen útítárs-e Szabó Pál? Nem, jóval több annál. Sem Darvas József, sem Szabó Pál nem párttagok, de ennek ellenére elmondható, hogy Szabó Pál is, Darvas József is irodalmi elvtársunk. Szabó Pál — az útítárs állapot meggyéjén túllépve —, már megtanulta, vagy munkája s vívódások közben eredményesen tanulja a szocialista realizmus alapvető elveit és azért tudja meg tanulni, mert lélektelen és világnézetben odaállt a mi igazságunk mellé. Csak szektáriánus korlátoltak, vakussággal megverték nem látják, hogy nem csak az irodalomban, de az irodalomban is kialakulóban van —, túl útítárson és túl szövetségesen —, a pártunk, kivülki kommunista típusa.

Szómon kell Veres Péterről is. Nincs a magyar irodalomban „Veres Péter-probléma”. Akik ilyen akarnak csinálni, mesterségesen csinálják. Megvédjük Veres Péter barátunkat is, ha korlátolt szektáriánusok bántani próbálják. Természetesen bírálni kell őt, bíráljuk a múltban is és azt hiszem, segítségnek tekintni, ha megígérem, bírálni fogjuk a jövőben is. Különösen bírálni kell őt, ha nem marad a kaptafájánál és elméleti fejtegetésekbe bocsát, közlik. Bár meg kell mondanom, hogy az okos ember — és a kommunizmus nem utolsó tulajdonsága az, hogy legalább igyekszik okos lenni —, akkor is figyel arra, amit Veres Péter mond, amikor elméleti fejtegetésekbe kezd, mert mindig van abban is sok megszívlelendő dolog. De nem ez a döntő. Bíráljuk Veres Pétert, de Veres Péter műveiben — és ez a döntő az irodalomban — nem meglátni azt, hogy ő is közeledik ahhoz a határhoz, amelyen túl az útítárs már több, mint egyszerű útítárs, boldonság, korlátolt szektáriánizmus lenne. A „Pályamunkások”, de sok tekintetben trilógiajának első kötete, a „Szolgaság” is olyan művek, amelyekre az egész magyar irodalom, az egész magyar nép, kommunisták és nem kommunisták, büszke lehet és büszke rá Pártunk is, a Magyar Dolgozók Pártja. Sokan vannak, akik azt hiszik, hogy a párttagsági könyvvel együtt a bölcsök köve is a zsebükben van.

irodalmunk igazi egységének a kérdését.

Az MDP II. Kongresszusa ezt nemcsak felvetette, hanem követelte is. Irodalmi egység szervezeti értelemben azt jelenti: egységes fröszöveség, baráti elvi együttműködés a kommunista és nem-kommunista, a szocialista realizmus útján haladó és az ehhez az úthoz talán még csak közeledő szövetséges és útítárs és kommunista írók között. Ehhez hozzátartozik az is, hogy a kommunista párt szervezet az fröszövetségben ne tolja háttérbe a szövetséget magát, ne sajátítsa ki feladatait, segítse, vezesse, de ne helyettesítse a magyar írók egységes szervezeteit.

De az irodalmi egység nemcsak szervezeti egységben jelentkezik. Szellemi egységet is jelent, azt,

Ezeknek azt mondom: bizony elmehtének tanulni Veres Péterhez, hogyan kell a dolgozó embert igazán, híven, elevenen és szertettel ábrázolni az irodalomban. A dolgozó ember szeretete — és ami ettől elválaszthatatlan: a haza szeretete az, ami bennünket Veres Péterrel összeköt.

Azért hangsúlyoztam mindezt bizonyos demonstratív élel, mert az említett írókat egyes kommunisták még útítársként is fanyalognak megfogadják. Szektáriánusok ezek, meghamisítják Pártunk politikáját. Az ilyen szektáriánusoknál a proletár hegemonia az irodalomban azt jelenti, hogy ki kell a jobbit túrni, mert „a szemétdomb kicsi, nincs hely több kakas számára”. Az ilyen korlátolt szektáriánusok számára a proletár hegemonia csak jelszó, cégér és mögötte hiúság, fröszövdötség, frakciós kicsinyesség van. Nem engedjük, hogy a proletár hegemonia címén és ürügyén szétrombolják nemzeti irodalmunk, demokratikus és szocialista irodalmi táborunk egységét.

Nem engedjük, hogy szük és korlátolt szektáriánusok barátainkat ellenségé bélyegezzék. Ezt azért kell hangsúlyozni, mert a kongresszuson is, imitt-amott jelentkezett az irodalmi életünkben meglévő klikk-szellem.

A kicsinyes hiúság, cinizmus, sztar-világnézet, egocentrizmus: ez mind-mind táplálja és tenyészíti az elvtelen klikk-szellemet. Van ilyen kommunista íróknál is, nem kommunista íróknál is. Harcolunk kell ellene.

Szólamon kell egy-két szót Gergely Sándor felszólalásáról. A felszólalás szerencsétlen volt. A Párt nem ért vele egyet. A felszólalásból bizonyos dolgok nem a kongresszus, hanem valamilyen vizsgálóbizottság elé tartoztak volna. Ami pedig a felszólalás elvi részét illeti, — mert volt abban a vitában, amelyet Déryvel folytatott, elvi rész is —, helyesebb lett volna ezt nem személyeskedő hangon, nem „leleplező” hangnemben, hanem elvi magasláton elmondani. Az elvi kérdéshez a magam véleménye a következő:

Nem vagyok híve annak, sőt ellenkezőleg, hogy az ellenség szabad szólásjogot kapjon akár az irodalomban is és helyes az a követelés, hogy az irodalomban ábrázolt ellenségnek egyetlen tételét se hagyjuk megcáfolatlanul. A cáfolatnak sok eszköze van, a lehetőségeknek egész skálája áll az író rendelkezésére. Másrészt azonban az is világos: ha egyáltalában ábrázolható az ellenség az irodalomban — és ábrázolható kell, hiszen különben hol a harc? —, nem maradhat néma. Ha megszólaltatjuk ezt az ellenséget, csak azt mondhatja, ami tőle telik és ami illik a szájába. Különben az irodalomban ábrázolt ellenséggel vívott harcunk ahhoz a harcához hasonlítana, amelyre a bokszolók jól ismernek és szaknyelven úgy hívják: árnyékboxszolás, amikor nem az ellenféllel harcolnak a porondon, hanem a tréningteremben a saját árnyékukat ütlik.

Mindezzel kapcsolatban újra és újra fel kell vetni

Eg

Az 1945 óta el nagy iskola volt Párt megtanított, kell fontos politikai eredményesen. Ennek tapasztalat most átadni nem lehet.

A jó népe

— Sok szó esik, hogy milyen a jó népe, az a véleményem, hogy jó népevel minden, szerény. Ebben, példát mutatott. Az olyan kaja, aki csak a dem jár elől, batkát sem ér. E ra magamat hoznak. A télen ar kis- és középpar mennyivel előnyözet, mint a kispar munkám közben, hogy a dolgozó igen hallgattak r szul beszéltem? Tok kelő magyar Földi Ferenc 3 h vetette a szemem portáján jártam me magyarizkodó vagy szövetséget hold földemmel be nagybajomi „D tszcs-be, rögtön helyzet. Szívesen számosan követé lett tag a Földes Lajosné, Bagdán középparaszt és n

Fontos az e

Fontos a népe az egyszerűség. azonban csak ak szerű, akkor bes sen, ha gondosan denkor nagy stily. A békealáírásgyű gondosan áttanul kosi elvtárs beszé lágtanács berlini. Európai Munkásé rozatát, így indú íveket aláírni. E ben lehetőleg az módjához, szokás magyariztam meg deket. Bogdán d aul a cselédlet a mult rendszer atását vettem f litottam a mai élt mam, mennyire ma minden. A nem lenézett, kit nem a nyomor és nyeren nevelti. Boldog élete van. jövőbe. Ez a bold meg minden bec tól, hogy harcolj Harcoljon a béko is, hangot adva telésnek, hogy az kössön egymás ményt.

Bagdán Gyula cselédorban né figyelmesen hallg valmat, utána le az ívet.

Ötéves teru

Gidai Mártoné terv jelentőségét, lést hoztam össze lével. Gidainé u tette meg egészé össze ez a harc rai, gyárral, az tétel.

— Ide figyeljen mondtam. — H tejet ad a tehén, föld, több élél pénzhez jutnak, a gilag. Így van ez gunk életben is gyárat építünk, lünk, akkor erősö Ez az erősödés, azt jelenti, hogy népünk jólétét, honvédelmünk fel biztosíték arra, h rúra uszító szemben megvédő nyelinket és vívm Helyes ha a n

(Folytatjuk)

Egy falusi népnevelő tapasztalatai

Az 1945 óta eltelt öt esztendő nagy iskola volt számomra. A Párt megtanított arra, hogyan kell fontos politikai kérdéseket eredményesen megmagyarázni. Ennek tapasztalatát szeretném most átadni népnevelőtársaimnak.

A jó népnevelő példát mutat

Sok szó esett már arról, hogy milyen a jó népnevelő. Nekem az a véleményem, hogy a jó népnevelő mindenkor öntudatos, szerény. Ellen jár a természetben, példát mutat dolgozó társal előtt. Az olyan népnevelő munkája, aki csak beszél valamiről, de nem jár elől jó példával, fatalkát sem ér. Ennek igazolására magamat hozhatom fel példának. A télen arról beszéltem a kis- és középparasztoknak, hogy mennyivel előnyösebb a szövetkezet, mint a kisparcella. Népnevelő munkám közben észrevettem, hogy a dolgozó parasztnak nem igen hallgattak rám. Talán rosszul beszéltem? Vagy nem nyújtottam kellő magyarázatot? A hibát Földi Ferenc 3 holdas kisparaszt vetette a szememre, mikor az ő portáján jártam: „Ne beszélj, ne magyarázkodj, hisz te sem vagy szövetkezeti tag!” Mikor 2 hold földemmel beléptem a biharnagybajomi „December 21.” tszcs-be, rögtön megváltozott a helyzet. Szívesen hallgattak rám, számosan követték példámat. Így lett tag a Földesi család, Molnár Lajosné, Bagdán Gyula 14 holdas középparasztnak és még többen.

Fontos az egyszerűség

Fontos a népnevelő munkában az egyszerűség. A népnevelő azonban csak akkor lehet egyszerű, akkor beszélhet értelmesen, ha gondosan tanul. En mindenkor nagy súlyt helyezek erre. A békealáírásgyűjtéskor először gondosan áttanulmányoztam Rákosi elvtárs beszédét, a Béke Világtanács berlini felhívását, az Európai Munkásértekezlet határozatát, így indultam csak el az ívetek aláírására. Az aláírás közben lehetőleg az emberek életmódjához, szokásához közelítően magyaráztam meg az egyes kérdéseket. Bagdán Gyuláknál például a cselédséget nyomonkövettem, a múlt rendszer annyi megaláztatást vettem fel s összehasonlítottam a mai étellel. Megmutattam, mennyire másképpen van ma minden. A dolgozó ember nem lengett, kismimmizett többé, nem a nyomor és szegénység kenyerén neveli fel gyermekeit. Boldog élete van, biztosan néz a jövőbe. Ez a boldog élet követeli meg minden becsületes dolgozótól, hogy harcoljon a békéért. Harcoljon a békeívek aláírásával is, hangot adva annak a követelésnek, hogy az öt nagy hatalom kössön egymással békeegyezményt.

Bagdán Gyula és családja, akik cselédsorban nevelkedtek fel, fagyalmesen hallgattak meg szavaimat, utána lelkesen aláírták az ívet.

Ötéves tervünk: béke

Gidai Mártonéknál az ötéves terv jelentőségét, a több termelést hoztam összefüggésbe a békével. Gidainé ugyanis nem értette meg egészen, hogyan függ össze ez a harc a több traktorral, gárral, az épülő Dunapentelel.

— Ide figyeljen, Gidai néni — mondtam. — Ha maguknál több tejet ad a tehén, többet terem a föld, több élelmiszerhez, több pénzhez jutnak, erősödnek anyagilag. Így van ez nagyban országunk életében is. Ha mi több gyárat építünk, többet termelünk, akkor erősödünk, fejlődünk. Ez az erősödés, fejlődés pedig azt jelenti, hogy fokozni tudjuk népiünk jólétét, fokozni tudjuk honvédelmünk felkészültségét. Ez biztosíték arra, hogy az új háborúra uszító imperialistákkal szemben megvédhessük eredményeinket és vívmányainkat.

Helyes ha a népnevelő térké-

pet, egy-egy újságcikket, vagy képeslapot visz magával és így érvel. Ez érdekessé, vonzóvá teszi mondanivalóját. Jömagam is használok ezt a módszert. A multkor egy kisiparosnál az amerikai légibanditák koreai garázdálkodását ismertem fényképfelvétellel. A család megdöbbenéssel állt a megcsönkített gyermekeket, anyákat ábrázoló kép előtt s megértette, milyen elszánt harcot kell vívni minden becsületes embernek ezekkel a gyilkosokkal szemben.

A jó népnevelő nemcsak tanít, de tanul is a dolgozóktól. Aki ezt nem teszi, az nem is lehet jó népnevelő. En népnevelői mun-

kában mindig szem előtt tartom ezt. Tanulok, mert látom, hogy itt a biharnagybajomi dolgozóknál a jobb életért folytatott harc közepette egyre elvenerben él az országos, a nemzetközi helyzet iránti érdeklődés, egyre mélyebb a Párt iránti szeretet. Ez az érdeklődés és szeretet új lendületet ad nekem, hogy továbbra is szívvel-lélekkel végezzem népnevelő munkámat, tanítsam a dolgozókat a béke, az építő munka szolgálatában.

Elmondta:

Molnár Ferencné,
a biharnagybajomi

„December 21” tszcs tagja

A pártépítés feladatai a Magasépítő Vállalatnál

Biztosítani kell a Párt további egészségesebb növekedését, a tagság társadalmi összetételének további megjavítását... (Pártunk II. Kongresszusának határozataiból.)

A tagság összetétele a Magasépítési Vállalatnál a következőképpen mutatja:

Összes dolgozó száma kb. 1700
Ebből fizikai dolgozó kb. 1500
Ebből párttag 230
azaz a fizikai dolgozóknak 5 százaléka tagja Pártunknak.

Szellemi dolgozó száma kb. 200
Ebből párttag 106

tehát a szellemi dolgozók több mint 50 százaléka párttag. 50:50. Ez körülbelül a tagság társadalmi összetételének az aránya a fizikai dolgozók rovására.

Pártunk növekedése terén azonban a Vállalatnál még ennél is szomorúbb a kép. A Megyei és a Városi Pártbizottság pedig több alkalommal felhívta az elmúlt hónapokban a Magasépítési Vállalat pártvezetésének figyelmét a pártépítés fontosságára, sőt szervezeti intézkedéseket is tett. Ennek ellenére áprilisban 12, márciusban 6 tagjelöltet vettek fel az alapszervezetek. De még ez is javulást jelent, ha a megelőző hónapok adatait vesszük figyelembe. Februárban ugyanis egy, januárban is egyetlenegy (!) fizikai munkást terjesztett felvételre a Magasépítési Vállalat pártvezetősége a taggyűlés elé.

Az építőipar feladatai viszont egyre növekednek. Naponta százak és százak — fiatalok és idősebbek — kísérik élénk figyelemmel, hogyan rakják le a Vöröshadsereg-útja és a Szent Anna-utca sarkán épülő Irodaház alapját. Az első emeleti húzzák már a tüdőbeteggyógyintézet új sebészeti épületére és a Dobozi-utcai sorházra, de magába emelkednek már a Dunai Vasmű falai a vas és acél országává változó hazánk fényes igéretei.

Ezek a feladatok megkövetelik, hogy eredményeink alapját.

PÁRTUNKAT MEGFELELŐEN ERŐSÍTÜNK.

Vitathatatlan, hogy a Párt vonzóereje óriási mértékben megnőtt az utóbbi években. Azok a tömegek, amelyek a Párt hívó szavára május elején, a nemzetközi munkásosztály nagy ünnepén ott meneteltek a Magasépítési Vállalat hoszszú, tömött sorában, a Pártban látják boldog, békés jövőjük legfőbb zálogát. A Magasépítésnél tehát éles fordulatnak kell bekövetkeznie abban az irányban, amelyet a pártépítés terén Pártunk II. Kongresszusa kijelölt.

Ez eddig nem történt meg. Hogyan látja a pártépítés munkáját Kovács elvtárs, a Holló János-utcai építkezés alapszervezetének titkára?

— Mindenhez idő kell — ezt mondja, amikor a tagság egészségesebb növekedése kerül szóba.

Ha Kovács elvtárs nem adja fel ezt a helytelen nézetét, akkor azt

keel hinnünk, hogy a Petőfi Sándor által megénekelte Pató Pál alakját tartja szem előtt. Pató Pál ugyanis, amikor szobájába becsurgott az eső, nem sokat lörökölt a tető kijavításával, hanem így gondolkodott: „Ej, ráérünk arra meg!” Mi nem akarjuk, hogy házunk erecszén befolyjék a víz, ezért azt valljuk, hogy elsősorban nem idő, hanem egészség, párt-szerű — jó népnevelő — munka szükséges ahhoz, hogy a Magasépítési Vállalatnál a harcedzett és öntudatos dolgozók legjobbjait megerősítsék Pártunkat. Kovács elvtárs nemrég jött vissza a pártiskoláról. Használtja fel munkájában az ott tanultakat és jó tapasztalatait, agitációs érveit adja át a népnevelőknek.

Igen nagy számban vannak még a Holló János-utcai építkezéseknél is olyan dolgozók, akiknek a helye a Pártban volna, de még nem találják meg az utat a Párthoz. Kovács elvtárs eddig nem sokat tett annak érdekében, hogy friss erőkkel gyarapítsa párttagságunk számát azon munkahelyen. Kovács Róza ácssegéd is boldogan és örömmel

ATLÉPNÉ PÁRTUNK KAPUJÁT.

Kovács Róza apja párttag, a munkában élenjáró és teljesítményével bizonyítja, hogy helye van Pártunk sorában. Vannak még mások is úgy a Holló János-utcai, mint a többi építkezéseknél, akik melőlők a párttagságra és szerelemnek is párttagok lenni.

A Dobozi-utcai sorház építkezésénél dolgozók példája csak aláhúzza ezt az állítást. Néhány hétig ott is dőcögött a pártépítés. Mikor Juhas Mihály elvtárs lett a titkár, sokat javult a helyzet. Az elmúlt hónap végén megtartott taggyűlés Kerékgyártó István, Csáki János közmunkást és Selettye Júlia segédmunkást és Bakos László építési vezető tagjelölté. Tóth Ferenc közművest és Musi Lászlót pedig felvette tagjai sorába. Kitalítotték már tagjelölt felvételt lapjukat az elmúlt napokban az Adamkó-lányok — Piroka és Ilona — Dalmi Tibor és Varga Erzsébet munkában élenjáró segédmunkások, míg Tóth Sándor és Fehér Sándor közműves taggá való felvételüket kérték. Juhas elvtárs a népnevelők támogatásával új erőket hoz a Pártba. Szem előtt tartja

SZTALIN ELVTÁRS

TANÍTÁSÁT,

hogy „A Párt erőd... amelynek kapui csak az arra méltóak előtt nyílnak meg.” Tehát azok előtt, akik munkájukkal, a Párt és a dolgozó nép iránti szeretetükkel, tanulsúkkal bebizonyítják, hogy helyük van Rákosi elvtárs pártjában.

A Magasépítési Vállalat alapszervezeti vezetőségére most az a feladat hárul, hogy a termelés irányítása mellett gondoskod-

Ünnepre készülnek a megye termelőcsoportjai

A termelőszövetkezetek és a termelőszövetkezeti csoportok további megerősítésük érdekében pünkösdkor ünnepélyes taggyűléseket és csoportértekezleteket tartanak a kiváló do'gozó parasztnak bevonásával.

Az értekezleteken a tsz-ek és tszcs-ek megtárgyalják az eddigi

munka eredményeit és az elkövetkező feladatokat. Megvitatják a fejlesztés kérdéseit is. Termelőcsoportjaink készülnek az értekezletekre, hiszen minden biztonnyal további lendületet adnak majd a munkának. Ugyanakkor történik meg az eddig jelentkezett új tagok ünnepélyes felvétele is.

Az üzemi, városi kultúrverseny középöntői

Ma reggel 8 órakor kezdődnek a tavaszi üzemi, városi kultúrverseny középöntői. A verseny összehajlására három helyen kerül lebonnyolásra a postás kultúr-otthonban, a Járőmjavító kultúr-

termében és a kereskedelmi és pénzügyi dolgozók kultúrtermében.

Az előöntőkön keresztül jutott csoportok azóta fokozott mértékben és lendülettel foglalkoztak versenyszámokkal, fejlesztették, tökéletesítették azokat és így sok kellemes meglepetést és jó szórakozást biztosítanak a mostani összehajlások a közönség részére is.

A versenyek első része mindhárom helyen déli 1 órakor kezdődik be, majd délután fél 3-kor folytatódik és tart mindaddig, míg a középöntőben résztvevő minden csoport nem szerepelt.

A középöntőre a népművelési minisztériumból, a kultúrversenyirodából és a népművelési intézetből is többen jönnek. De részt vesz azon az írószövetség megbízottja is, hogy a csoportok saját szerzeményű darabjaival vagy ismeretlen fiatal írók által írt darabjaival foglalkozzék.

A minisztertanács rendelete a mutatószámok bérezés megszüntetéséről és a prémiumrendszer bevezetéséről

A fizikai dolgozók prémiumrendszeréről most megjelent minisztertanácsi rendelet az MDP II. kongresszusának határozata nyomán megszünteti a mutatószámok bérendszert. A mutatószámok bérendszere népgazdaságunk gyorsított szocialista fejlődése következtében elavult és nem szolgálhatja tovább a népgazdaság fejlődését.

A minisztertanács rendelete alapján az eddigi mutatószámok bérendszereben elszámolt dolgozók többségét darabbéres teljesítménybérrendszerbe kell átvinni. Ezek számára biztosítani kell a darabbéres rendszer bevezetésének feltételeit.

A darabbéres át nem vihető dolgozók időbért fognak kapni. Az időbérben fizetett dolgozók közül azokat, akiket a rendeletben meghatározott alapelvek alapján, az időbérben felül prémiumban lehet részesíteni, prémiumos rendszerben kell elszámolni.

Elsősorban azokat az — eddigi mutatószámok rendszerben dolgozó — fizikai munkásokat lehet prémiumban részesíteni, akiknél számszerűleg ki lehet mutatni a munka eredményességét. Az időbérben dolgozók eredményes munkájának számszerű adatait hiteles formában kell vezetni úgy, hogy akár az igazgatóság, akár a munkások ellenőrizni tudják ezt.

A prémium összegét az egyéni munkaeredmény alapján kell meghatározni. Ahol az egyéni munka eredményét nem lehet számszerűleg mérni, ott a minisztertanács rendelete lehetővé teszi, hogy kis létszámú csoportok teljesítménye alapján számítsák ki a prémiumot. Ez azonban semmi körülmények között sem jelentheti azt, hogy egy üzem összes segédmunkáit „együttes feladat” teljesítése alapján részesítse prémiumban, mint az nem egy esetben történt a mutatószámok bérendszereben.

A prémiumokat úgy kell megállapítani, hogy az elsősorban az anyagtakarékosságra, a termelés önköltségének csökkentésére, a gyártmányok minőségének megjavítására és a termelés mennyiségének emelésére ösztönözze a dolgozókat.

A „prémiumfeladatokat” az eddig elért eredményeknél magasabban kell megállapítani. Helytelen lenne, ha a prémium minden hónapban azonos összegű fizetési-egységessé válna. Az a cél, hogy a prémium mindig jobb eredmények elérésére ösztönözze a munkásokat és így egyre nagyobb prémiumot is biztosítson számukra.

A rendelet korlátozza a „prémiumfeladatok” számát. Ennek az a célja, hogy minden időbérben dolgozó munkás világosan lássa, hol és milyen eredményt kell érnie, meghatározott összegű prémium elnyeréséhez. A mutatószámok rendszer egyik legnagyobb hibája az volt, hogy rengeteg tényező alapján tudta csak a bérelszámoló kiszámítani a keresetét. Ezért a dolgozók nem tudták összpontosítani figyelmüket a legfontosabb feladatok teljesítésére, érdektelenné váltak a mutatószámok alakulásában.

A minisztertanács rendelete a termelés növelésére szolgáló újítás esetén ugyanolyan kedvezményeket biztosít a prémiumrendszerben dolgozó munkásoknak is, mint amelyeket minden újító megkap.

A prémium elszámolását úgy kell megszervezni, hogy világos és érthető legyen minden dolgozó számára. A mutatószámok rendszerben használt „mutatószám diagrammok” helyett egyszerűen kezelhető táblázatokat kell készíteni, amelyben világosan fel kell tüntetni, hogy egyes prémiumfeladatok teljesítéséért és túlteljesítéséért milyen összegű prémiumban részesülnek.

A minisztertanács rendelete széles hatáskört biztosít a vállalatok igazgatóságának a prémiumrendszer alkalmazására. Ezzel lehetővé teszi, hogy a prémiumrendszer a terv teljesítéséért és túlteljesítéséért folyó harc erős ösztönözője, fegyvere legyen.

A minisztertanács rendelete tartalmazza a prémiumrendszer általános alapelveit. Az egyes iparágak sajátosságainak, különleges tervfeladatainak figyelembevételével a miniszterek iparági prémiumszabályzatokat (iparági végrehajtási utasításokat) adhatnak ki.

NÉPHADSEREGÜNK ÉS A BÉKE

Irta: SVANTNER GYULA alezredes

Az emberiség történetének di-
cső szálai korszakát éljük. Ez
a korszak a Nagy Októberi Szoc-
ialista Forradalommal kezdő-
dött, mely nemcsak a szovjet
népnek, hanem az egész világ em-
beriségének, a szocializmus győ-
zelmének, ugyanakkor a kapita-
lizmus bukásának korszakát nyi-
totta meg. A hatalmas és dicső-
séges szocialista Szovjetunió, a
második világháború után létre-
jött népi demokráciák, az impe-
rialista elnyomás alóli hazáit fel-
szabadító hős kínai nép és a Né-
met Demokratikus Köztársaság
dolgozó olyan eredményeket ér-
nek el hazájuk építésében és me-
gerősítésében, amelyek bámulatba
ejtik az egész világot. Ezek a ha-
talmos eredmények arra serkentik
a tőkés kizsákmányolás alatt
élő dolgozókat és a gyarmati rab-
ságban színylő népeket, hogy fo-
kozzák harcukat hazájuk szabad-
ságának, függetlenségének kiví-
vása érdekében. Ugyanakkor az
amerikai-angol imperialisták és
csatlósaik, érezve, hogy a kapita-
lizmus építménye alatt inog a ta-
laj, kiutat keresnek, hogy roska-
dozó uralmukat meghosszabbít-
hassák és a világalami terveiket
valóvalthassák.

Ennak a tervnek a megvalósítá-
sa érdekében indították el a
második világháborút is. Hogy a
második világháború nem úgy
fejeződött be, mint ahogy azt az
imperialisták remélték, elsősor-
ban a szovjet népek és dicsősé-
ges hadseregének köszönhetjük.
A Szovjet Hadsereg az egész
szovjet néppel együtt a Nagy
Honvédő Háborúban történelmi
győzelmet aratott. Megmentette
az egész emberiséget a német és
japán inváziók veszélyétől és ez-
zel visszaverte az imperialisták
második katonai támadását.

A szovjet nép és a Szovjet Had-
sereg szoros egységben harcolta
ki a döntő győzelmet a Nagy
Honvédő Háborúban. A szovjet
nép önfeláldozó munkája tette le-
hetővé azt, hogy a fasiszta német
hadsereg kezdeti számbeli techni-
kai fölényét a Szovjet Hadsereg
technikája már a háború első
évében túlszárnyalhatta. Ez az
önfeláldozó munka biztosította
azt, hogy a háború befejezésekor
sokkal több fegyverrel, harcászati
eszközökkel, tankkal, repülőgé-
pel rendelkezett a Szovjet Had-
sereg, mint a Nagy Honvédő Há-
ború elején. A hátszág, a nép
önfeláldozó munkája biztosította
a hadsereg anyagi szilkségetei-
nek szakadatlan kiegészítését; és az
utánpótlás óramű pontossággal
való megszervezését.

Népi demokráciánk fegyveres
ereje, a magyar néphadsereg
különösképpen sokat köszönhet
a felszabadító dicső Szovjet Had-
seregnek, melynek a fasiszmus fe-
lett aratott győzelme tette lehe-
tővé a magyar néphadsereg meg-
alakulását. Az Októberi Forrad-
alom idején született meg az új
hatalom, amely győzelemre
vitte a Szovjet Hadsereget a Nagy
Honvédő Háborúban és amelynek
elsajátítása számunkra is lehető-
vé vált. A sztálini stratégia he-
lyessége már az 1917-es Nagy
Októberi Forradalomban bebizo-
sított és a második világhá-
borúban döntő csapást mérte a fa-
sista német stratégiára.

A Szovjet Hadsereg példája áll
néphadseregünk minden katonája
előtt és a Szovjet Hadsereg fel-
készülhetlen értékű harci és ki-
építési tapasztalatainak elsajá-
títása biztosítja számunkra, hogy
képesek leszünk dolgozó népünket
minden külső és belső ellenséggel
szemben megvédeni. A Szovjet-
unió szocialista ipara termelte ki
azokat a diadalmas fegyvereket,
amelyek legyőzhetlenné teszik
a Szovjet Hadsereget és amelyek-
nek kezelését tökéletesen elsajá-
títva a mi néphadseregünk kato-
nái is vissza tudnak venni a Szov-

jetunió oldalán minden olyan pró-
bálkozást, amely népünk szabad-
sága, munkásosztályunk államha-
talma, az épülő szocializmus és a
béke ellen irányul. A magyar
néphadsereg proletárdiktatúránk
fegyveres ereje. A munkásosztály
hatalmán alapuló Magyar Népi-
köztársaság hadserege, amelynek
feladata az, hogy megvédje dol-
gozó népünk békéjét, szabadsá-
gát, függetlenségét az imperialis-
ták és belső csatlósai minden tá-
madásával szemben. A dicsőséges
Szovjet Hadsereg felszabadító
harca nyomán és a Szovjetunió
segítségével nálunk is olyan had-
sereg szerveződött, amely való-
ban a népe és amelyet a dolgozó
nép szeretete és gondoskodása
vesz körül. Néphadseregünk méltó
utóda és folytatója a hazánk tör-
ténelmében oly sokszor szenvedett

népe. Megalakult az első parti-
zánegységek, amelyeket az üllő-
zött szovjet hazafiak izzó gyűlö-
lete kelte éltet a náci megszá-
llók ellen.

Az első különítmények Ukraj-
nában, Bjeloruszsiában, Leningrad
környékén alakultak meg. A parti-
zánmozgalom a népből, önkén-
tes kezdeményezéssel indult meg.
Amikor megindultak a harcok, s
amikor megnövekedett a partizan-
csoportok ereje, egyre eredménye-
sebben kezdtek működni. A szov-
jet nép rendíthetetlenül bizott a
partizánjaiban, őket segítették,
sorsközösséget, veszélyt vállaltak
velük és értük. A Szovjetunió
partizánjai pedig híven e bizalom-
hoz, feladatukat szinte példátlan
hősiességgel teljesítették és így
nagyban hozzájárultak a német
fasiszták kiűzéséhez, a háború

A képen látható ifjak az egyik szovjet katonaiskola növendékei —
tagjai a komszomolszervezetnek. Mindannyian szereplnek meggyor-
sítani az évek múlását, hogy végre elérjék azt az időt, amikor meg-
kezdhetik a katonai szolgálatot, mint a Szovjet Hadsereg gárdis-
tái. A katonák és tisztek nagy gondal foglalkoznak fiatal bará-
taikkal. Képünkön — a katonaiskola komszomolszervezetének tuj-
kára — V. Ukrainszkij elvtárs beszélget az ifjakkal

szabadságáért és függetlenségé-
ért harcoló hadseregeknél, me-
lyek hol a török hódítókkal, hol
az osztrák császári hadakkal
szemben védtek a hazát.

A Szovjetunió békét akar és
béképolitikáját minden meg-
nyilvánulásában tapasztalhatjuk.
Tudjuk, hogy építeni csak béké-
ben lehet. Mi és a többi népi de-
mokratikus országok szintén
részt veszünk és küzdünk a béké-
ért folyó harcban. Mi is építeni
akarjuk szocialista hazánkat. E-
ppen ezért néphadseregünk éberen
örkődik és vigyáz eddigi siker-
einkre és eredményeinkre.

A szovjet nép megvédte a má-
sodik világháborúban a Nagy Ok-
tóberi Szocialista Forradalom vi-
mányait. A Szovjetunió Nagy
Honvédő Háborújának egyik leg-
áldozatosabb és egyben legszebb
szakaszát alkotják azok a nehéz
és eredményes harcok, amelyeket
a Szovjet Hadsereg „tilkos kato-
nái”, a partizánok vívtak a be-
lakodó németek ellen. A hadvise-
lés történelmében nem volt még
példa arra, hogy ilyen szervezet-
ten, ilyen hősiességgel és ilyen
eredményesen működjének a há-
országbeli fegyveres erők. A má-
sodik világháború partizánharc
nem az első ilyen jellegű katonai
ténykedés volt. A tömegek spon-
tán felkelése hagyomány a szov-
jet nép történetében. A szovjet
partizánok még a fiatal socia-
lista állam alakulásakor megmu-
tatták értéküket az imperialista
beavatkozónak a függetlenségé-
ért, szabadságáért és a szocializ-
mus védelméért folytatott harcok-
ban.

A nagy partizánvezérek nevei,
mint Csapajev, Larso, Ka-
tovski és társaik halhatatlanok
maradtak a szovjet népek törté-
netében és a legszebb példákat
mutatják az utódoznak. Az 1941.
évi aljas és meglepetészerű tá-
madás, a fasiszták gyilkosságai
ellen már a háború első napjaiban
fellázadt a megszállott területek

győzelmes befejezéséhez. Az utó-
kor pedig öröklé tanulni fog a
cső példájukból.

A mi néphadseregünk tagjait
is ilyen, hazájá; ösztönöz szerezni,
hő harcosokká nevei hadsere-
günk motorja, jobb életünk ková-
csa, a Magyar Dolgozó Pártja.

Olcóbb lett a könyv

A magyarországi könyvkiadóvá-
latok május 1-ével újabb, nagy-
arányú árcsökkentést hajtottak végre
a könyv ára átlagban mintegy 25
százalékkal lett olcsóbb. Népi de-
mokratikánk újabb nagy eredmé-
nye ez, melynek révén dolgozóink
még szélesebb tömegek kerülnek
kapcsolatba a könyvvel, még több-
bet vásárolnak azokat, akik már ed-
dig is rendszeresen vettek, még
jobban segített dolgozni harcait,
munkáját, fejlődését a tudomány
és a művészet; a kultúra legakti-
vabb terjesztője, a könyv.

A könyv ma már dolgozóink szé-
les tömegének ételételmevé, „min-
dem napi kenyerevé” vált. Gorkij
mondta: „A legnagyobb gyönyör-
rűséget életemben az első könyv
elolvasása jelentette.” Ennek „a
legnagyobb gyönyörűségnek” a
serkenő hatása nyomán rengete-
gen tanultak el nálunk is a „tudás
vára” felé, olyanok, akikről a
múltban elzárkózott a könyvet. Űze-
meink, termelékenységünk csoport-
jaink, géppálmásaink nagyrésze
korszerű könyvtárakkal rendelke-
zik dolgozóink szinte „kézből”
váltják a könyvtárak könyveit.
Könyvkereskedéseinkben szinte
nélkül nagy a forgalom. A köny-
vet soha nem tapasztalt érdeklő-
déssel vásárolták. Ez az árcsökkentés
még jobban meg akarja köny-
nyíteni, még tovább akarja fokozni
dolgozóink kulturális érdeklődését,
de élénk bizonyosság ez arra is,
hogy a szocialista építéshez úgy
hozzátartozik a kultúra, mint ten-
gerhez a víz.

Gorkij mondta azt is: „Mindazt
a szépet és jót, ami bennem van,
a könyveknek köszönhetem”. Dolgo-
zóink olvasásánál még többet.
Még szorgalmasabban forgassák a
könyvet, hogy minél több szép és
jó alkotásra serkentse őket.

Tavasz a piacon

Megelőnkült a Rákóczi-utcai piac.
A sok zöldség, spenót, új hagyma,
szép piros retek olyan vonzó lát-
ványt nyújt, hogy nem is csoda, ha
a háziasszonyokat már korán reggel
— a szokottnál is korábban — ki-
csalja cithonukból, hogy aztán ko-
sarakkal, szatyrokkal karjukon ök
is ott tolongjanak a többi vásártó-
val együtt. Bizony a tavasz meg-
hozta örömet ezen a téren is. Már
nem csak egy-két didergős néni
áruja szerény kis portékáját, egy-
mást érik a friss zöldségektől szinte
roskadó asztalok.

A nagyszerű tavaszi idő, a sok
csodát művelt a zöldséges kert-
ben. Mintha húznák, úgy nőnek a
vetemények. Az idén sokkal hamar-
abb kerül a dolgozó asztalára sala-
ta, spenót, krumpli, sóska, sárga-
répa. Ez nagyon megkönnyíti a há-
zasasszonyok dolgát. Maga a piac ki-
nálja egészségesebbnél egészségé-
sebb árukat.

Nemsokára megjelenik a borsó, a
kelkáposzta, a most még újdonság-
szamba menő uborka, kalarabé. Már
most is jóval olcsóbbak a tavalyi-
nál. Egy-két héten belül megnyil-
nak a MESZÖV, termelőszövetkeze-
tek elárulótárhelyei és szinte ontani
fogják az árut. Nagy a kereslet
mindenben, de nem kell félni, az

idén jó a termés, lesz minden bő-
ségesen.

Az ondódi „Dózsa” tészes titkára,
Fischer elvtárs boldogan írta a
szerkesztőséghez küldött levelében,
hogy rövidesen 8000 csomó hagymá-
val lepik meg a debreceni piacot.
„Vasszorgalommal dolgozik a kerté-
szeti brigádunk, hogy első legyünk
a karfiol, paradicsom, kelkáposzta,
korai kalarabé felhozatalában, ezzel
is örömet szereve Debrecen dolgo-
zóinak. Csoportjaink munkaverseny-
ben állnak egymással. Kapcsolatun-
kat állandóan fenntartjuk, erősítjük
az ipari dolgozókkal. Vig Erzsébet,
Rácz Rozália, Bajcsi András kerté-
szeti dolgozók munkájukat 200 szá-
zalekra teljesítették.”

De nemcsak a „Dózsa”, hanem a
többi tészes is ilyen lelkesen doi-
goznak, hogy a jövő hetekben el-
halmozzák áruikkal a debreceni
piacot.

11 órakor már sok asztal üresen
áll. Elkelt a zöldség. Az árusok pe-
dig felkeresték az üzleteket. Ki ci-
pőt vásárol, ki ruhámat, ki vész-
nat, tarka fejzevaló kendőt. Aztán
igyekeznek hazafelé, mert otthon
várja őket veteményeskertjük, az
egy nap alatt nagyot nőtt zöldség-
jelük.

Hogyan kell kiszámítani a beadási kötelezettséget?

Földes község az elmúlt évben
nagy dicsőséget szerzett magá-
nak, győzte lett az országos
terménybegyűjtési versenynek.
Büszke is erre az egész falu s
ha most megkérdezzük bárkit,
azt a választ kapjuk, hogy „nem
maradunk mi le most sem”!

Hogy a község csakugyan ne
maradjon le a begyűjtési ver-
sényben, arról gondoskodik a
pártszervezet s a népnevelők
már most járják a falut, hogy
minden dolgozó paraszt megis-
merje a begyűjtési rendeletben
előírt kötelezettséget s úgy irá-
nyítsa munkáját, hogy eleget is
tudjon annak tenni.

Hat főből álló népnevelőbrigá-
dok ötven hozzjuk tartozó csa-
ládánál végzik a felvilágosító

munkát. A népnevelőbrigádban
benne van a párt népnevelője, a
tanácsstag, a békebizottsági tag
és a tömegszervezetek egy-egy
tagja. Tehát a begyűjtési rende-
let ismertetésében jelentős részt
vállaltak a pártonkívüli népneve-
lők is.

Már kevés olyan dolgozó pa-
raszt van a faluban, akivel ne
beszéltek volna.

— Mennél hamarabb megis-
meri mindenki, mit ír elő szá-
mára a begyűjtési rendelet, annál
könnyebben tudja teljesíteni,
mert úgy igyekezik a növény-
ápolással, hogy kötelezettségének
is eleget tegyen, meg maradjon
is a családnak elég — így véle-
kednek a népnevelők.

Kiszámítják, kinek mennyit kell beadni

Sehol sem elégszenek meg az-
zal, hogy általában ismertetik
velük a rendeletet, hanem közö-
sen ki is számítják, mennyit kell
eből, vagy abból a terményből
beadni. Mosolygó Mihály 15 hold-
das középparasztnak például, ki-
nek 208 aranykorona a katasz-
teri tiszta jövedelme — így szá-
mították ki, mennyi terménybe-
adásra köteles.

Mosolygó Mihály abba a kategó-
riába esik, amelyiknek arany-
koronánként 31 búzakilogramm a
kötelezettsége. Megszorozták
hátt a 208 aranykoronát 31-el.
Az eredmény: 64 mázsa 48 kilo-
gramm, ennyi tehát az összes
beadási kötelezettsége. Ennek 33
százalékát kenyérgabonában kell
teljesíteni. Ezt úgy számolták ki,
hogy a 64 mázsa 48 kilónak ki-
számították a 33 százalékát, így
megkapták azt, hogy kenyérga-

bonából 21 mázsa 28 kilogram-
mot kell beszoigáltatni. A takar-
mánybeadási kötelezettség az
összesnek 15 százaléka. 64.48-
nak a 15 százaléka kitesz 9 má-
zsa 67 kilót, tehát ennyit kell ta-
karmányban beadni. Végül kiszá-
molták az állat- és zsirbeadási
kötelezettséget, mely 40 százalé-
kát teszi ki az összes kötelezett-
ségnek. Itt 25 mázsa 79 kilót mu-
tatott a számolás búzakilogramm-
ban s mivel minden 10 kiló zsir,
vagy sertés a rendelet szerint 100
kiló búzában felel meg, Mosolygó
Mihály állat- és zsirbeadási kö-
telezettségét egy 2 mázsa 57 ki-
lós hizott sertéssel teljesítheti.

Ezenkívül be kell még adni 7
mázsa burgonyát, 32 kiló barom-
fit és 420 tojást, amit 15 holdon
való gazdálkodás mellett könnyű-
szerrel teljesíteni lehet — mint
ahogy Mosolygó Mihály mondja.

Marad a piacra is

A föld műtrágyát kapott, a vet-
és határidő előtt kész lett, már
a cukorrépa meg van sarabolva,
rövidesen egyelőre is sor kerül.
A jó növényápolás valóra váltja
majd azt a számítást, amelyik
szerint a 15 hold földről közepes
termés esetén is 44 mázsa búzát,
9 mázsa árpát, 7 mázsa napra-
fagót, 80 mázsa cukorrépat, 12
mázsa lucernát, 36 mázsa tengeri
kelt kell betakarítani. A beadás
ennek legfeljebb egynegyedét te-
szki ki. Ezt beadni, nem jelen-
tő nagy megterhelést, hisz a na-
gyobbik rész megmarad a családn-
nak, még szabad értékesítésre is
jű belőle bőven.

— Már egymásután keresnek
fel bennünket a dolgozó parasz-
tok, hogy vállalásokat tegyenek
beadási kötelezettségükki túltelje-
sítéséért. A határ most igen szép,
a növényápolással jól haladunk,
hisz már csaknem mindenütt

másodszerre kapálják a cukor-
répat. Legtöbb helyen a tengeri
is zöldel. Ugy dolgozunk —
mondja Hidvégi Irma elvtársnő,
a községi tanács elnöke —, hogy
az idén is megőrizzük elsőségün-
ket az országos begyűjtési ver-
sényben. Népnevelőink, amikor a
begyűjtési rendeletet ismertetik,
ezt a nagy célt tüzték maguk
elő.

A gyapot sarabolását május 10-re be kell fejezni

A kedvező meleg időjárásban
a gyapot gyorsan fejlődik és szé-
pen sorol már a földekben. A
gyors fejlődés további biztosítása
megköveteli, hogy gyommentesen
tartsuk a gyapotföldeket. Szüksé-
ges ezért, hogy a gyapotföldeket
május 10-re sarabolják meg két
centiméteres talajjalzással.

